

Stjórnartíðindi

1918 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 19, 23, 25, 28, 36, og 67.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1918

REYKJAVÍK
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA
1918

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland

árið 1918

A.

REYKJAVÍK — 1918
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA

Efnisyfirlit

við

Stjórnartíðindi fyrir Ísland 1918.

A.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1.	5. jan.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúfriðnum	3— 4
2.	16. apríl	Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Bandaríkja Norður-Ameriku . .	4— 5
3.	5. júní	Lög um hækkun á vörutolli	6
4.	14. júní	Lög um viðauka við lög nr. 6, 8. febrúar 1917, um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins .	7
5.	S. d.	Lög um bráðabirgðaútlutningsgjald	8
13.	3. júlí	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912	23
6.	13. júlí	Lög um eftirlaun handa Birni bankastjóra Kristjánssyni	9
7.	30. júlí	Lög um viðauka við lög, nr. 5, 1. febr. 1817, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúfriðnum	10
8.	S. d.	Lög um kaup landsstjórnarinnar á sild	11—12
9.	2. ágúst	Lög um viðauka við lög nr. 79, 14. nóv. 1917, um samþykktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum	13
10.	9. ágúst	Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til aukafundar 2. september 1918	14
11.	S. d.	Konungsbrjef um setning Alþingis og þinglausnir	15

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
12.	12. ágúst	Lög um stimpilgjald	16—22
14.	8. sept.	Lög um afhending á landi til kirkjugarðs í Stokks- eyrarsókn	24
15.	S. d.	Lög um almenna dýrtíðarhjálp	25—27
16.	S. d.	Tilskipun um meðferð á störfum landsfjehirðis .	28
17.	24. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 59, 22. nóv. 1907, um fræðslu barna	29
18.	5. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 54, 3. nóvember 1915, um stofnun Brunabótafjelags Íslands	30
19.	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um fast- eignamat	31
20.	S. d.	Lög um dýrtíðar- og gróðaskatt	32
21.	14. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 24, 12. september 1917, um húsaleigu í Reykjavík .	33
36.	18. nóv.	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Há- skóla Íslands 9. október 1912	71
37.	S. d.	Auglýsing um breyting á og viðauka við reglu- gjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild hins almenna mentaskóla í Reykjavík 13. mars 1908	72
22.	22. nóv.	Lög um viðauka við lög 1. febr. 1917, um heim- ild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúðum	34
23.	S. d.	Lög um heimild handa landsstjórninni til þess að verja fje úr landssjóði til viðhalds Ölfusár- brúnni	35
24.	S. d.	Lög um viðauka við lög 11. des. 1891, um sam- þykktir um kynbætur hesta	36—37
25.	S. d.	Lög um mótak	38—39
26.	S. d.	Lög um bæjarstjórn Vestmannaeyja	40—47
27.	S. d.	Lög um hafnsögu í Reykjavík	48—49
28.	S. d.	Lög um löggilding verslunarstaðar við Hvalsýki í Vestur-Skaftafellssýslu	50
29.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 65, 14. nóv. 1917, um breyting á lögum nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri og lögum nr. 43, 11. júli 1911, um breyting á þeim lögum	51—52
30.	S. d.	Lög um bæjarstjórn á Siglufirði	53—61
31.	S. d.	Lög um stækkun verslunarlóðarinnar í Ólafsfirði	62

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðatal
32.	22. nóv.	Lög um mjólkursölu á Ísafirði	63—64
33.	S. d.	Lög um dýrtíðaruppbót handa embættis- og sýsl-unarmönnum landssjóðs	65—67
34.	S. d.	Lög um skemtanskatt	68—69
35.	S. d.	Lög um sjerstakar dómpinghár í Skarðs og Klofningshreppum	70
38.	30. nóv.	Bráðabirgðalög um heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Íslandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóv. 1905	73—74
39.	S. d.	Dansk-íslensk sambandslög	75—79
40.	S. d.	Konungsráðsúrskurður, er fellir úr gildi konungsráðsúrskurð 19. júní 1915, um uppburð laga og mikilvægra stjórnarráðstafana fyrir konungi . .	80
41.	S. d.	Konungsráðsúrskurður um fánann	81
42.	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á löggjöfni um skrásetning skipa	82—83

Yfirlit

eftir stafrófsröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bladsíðutal
		<i>Akureyri</i> , sjá sveitarstjórn.	
		<i>Alþingi</i> , sjá landsstjórn.	
		<i>Bankar:</i>	
6.	13 júlí	Lög um eftirlaun handa Birni bankastjóra Kristjánssyni	9
38.	30 nóv.	Bráðabirgðalög um heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Íslandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóvember 1905	73—74
		<i>Barnafræðsla:</i>	
17.	24. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 59, 22. nóv. 1907, um fræðslu barna	29
		<i>Brunabótaffjallag Íslands:</i>	
18.	5. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 54, 3. nóv. 1915, um stofnun Brunabótaffjallags Íslands	30
		<i>Dómpinghár:</i>	
35.	22. nóv.	Lög um sjerstakar dómpinghár í Skarðs- og Klofningshreppum	70
		<i>Dýrtiðarmál:</i>	
15.	8. sept.	Lög um almenna dýrtiðarhjálp	25—27
20.	5. okt.	Lög um dýrtiðar- og gróðaskatt	32
33.	22. nóv.	Lög um dýrtiðaruppbót handa embættis- og sýslunarmönnum landssjóðs	65—67

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		<i>Eignarnám:</i>	
4.	14. júní	Lög um viðauka við lög nr. 6, 8. febrúar 1917, um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins . . .	7
14.	8. sept.	Lög um afhendingu á landi til kirkjugarðs í Stokkseyrarsókn	24
21.	14. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 24, 12. september 1917, um húsaleigu í Reykjavík. .	33
		<i>Fasteignamat:</i>	
19.	5. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um fasteignamat	31
		<i>Fánamál, sjá fullveldi.</i>	
		<i>Fjárhagsmálefni:</i>	
3.	5. júní	Lög um hækkun á vörutolli	6
5.	14. júní	Lög um bráðabirgðauútflutningsgjald	8
12.	12. ágúst	Lög um stimpilgjald	16—22
15.	8. sept.	Lög um almenna dýrtíðarhjálp	25—27
19.	5. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um fasteignamat	31
20.	S. d.	Lög um dýrtíðar- og gróðaskatt	32
23.	22. nóv.	Lög um heimild handa landsstjórninni til þess að verja fje úr landssjóði til viðhalds Ölfusárbrúnni	35
33.	S. d.	Lög um dýrtíðaruppbót handa embættis- og sýslunarmönnum landssjóðs	65—67
34.	S. d.	Lög um skemtanaskatt	68—69
38.	30. nóv.	Bráðabirgðalög um heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Íslandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóv. 1905	73—74
		<i>Fullveldi Íslands:</i>	
39.	S. d.	Dansk-íslensk sambandslög	75—79
40.	S. d.	Konungsráðsúrskurður, er fellir úr gildi konungsráðsúrskurð 19. júní 1915 um uppburð laga og mikilvægra stjórnarráðstafana fyrir konungi . .	80

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
41.	30. nóv.	Konungsúrskurður um fánann	81
42.	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á löggjöfnni um skrásetning skipa	82—83
<i>Háskólinn:</i>			
13.	3. júlí	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912	23
36.	18. nóv.	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912	71
<i>Ísafjörður:</i>			
32.	22. nóv.	Lög um mjólkursölu á Ísafirði	63—64
<i>Kaupstaðir:</i>			
9.	2. ágúst	Lög um viðauka við lög nr. 79, 14. nóv. 1917, um samþyktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum	13
<i>Landbúnaður:</i>			
19.	5. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um fasteignamat	31
24.	22. nóv.	Lög um viðauka við lög 11. des. 1891, um samþyktir um kynbætur hesta	36—37
<i>Landsfjehirðir:</i>			
16.	8. sept.	Tilskipun um meðferð á störfum landsfjehirðis	28
<i>Landsstjórn:</i>			
10.	9. ágúst	Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til aukafundar 2. september 1918	14
11.	S. d.	Konungsbrjef um setning Alþingis og þinglausnir	15
16.	8. sept.	Tilskipun um meðferð á störfum landsfjehirðis	28
39.	30. nóv.	Dansk-íslensk sambandslög	75—79
40.	S. d.	Konungsúrskurður, er fellir úr gildi konungsúrskurð 19. júní 1915 um uppburð laga og mikilvægra stjórnarráðstafana fyrir konungi	80
41.	S. d.	Konungsúrskurður um fánann	81
<i>Mjólkursala, sjá Ísafjörður.</i>			

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		<i>Mótak, sjá ófriðarráðstafanir.</i>	
		<i>Ofriðarráðstafanir:</i>	
1.	5. jan.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfríðnum	3—4
4.	14. júní	Lög um viðauka við lög nr. 6, 8. febr. 1917, um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins	7
5.	S. d.	Lög um bráðabirgðaútlutningsgjald	8
8.	30. júlí	Lög um kaup landsstjórnarinnar á síld	11—12
22.	22. nóv.	Lög um viðauka við lög 1. febr. 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfríðnum	34
25.	S. d.	Lög um mótak	38—39
		<i>Reykjavík:</i>	
21.	14. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 24, 12. september 1917, um húsaleigu í Reykjavík	33
27.	22. nóv.	Lög um hafnsögu í Reykjavík	48—49
		<i>Siglingar, skip:</i>	
1.	5. jan.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfríðnum	3—4
22.	22. nóv.	Lög um viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfríðnum	34
27.	S. d.	Lög um hafnsögu í Reykjavík	48—49
41.	30. nóv.	Konungsúrskurður um fánann	81
42.	S. d.	Bráðabirgðalög um breyting á löggjöfinni um skrásetning skipa	82—83
		<i>Sígluffjörður, sjá sveitarstjórn.</i>	
		<i>Skattar og gjöld:</i>	
3.	5. júní	Lög um hækkun á vörutolli	6
5.	14. júní	Lög um bráðabirgðaútlutningsgjald	8
12.	12. ágúst	Lög um stimpilgjald	16—22

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
20.	5. okt.	Lög um dýrtíðar- og gróðaskatt	32
34.	22. nóv.	Lög um skemtanaskatt	68—69
<i>Skólar:</i>			
13.	3. júlí	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912	23
36.	18. nóv.	Auglýsing um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912	71
37.	S. d.	Auglýsing um breyting á og viðauka við reglugjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild hins almenna mentaskóla í Reykjavík 13. mars 1908	72
<i>Sveitarstjórn:</i>			
26.	22. nóv.	Lög um bæjarstjórn Vestmannaeyja	40—47
29.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 65, 14. nóv. 1917, um breyting á lögum nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, og lögum nr. 43, 11. júlí 1911, um breyting á þeim lögum	51—52
30.	S. d.	Lög um bæjarstjórn á Siglufirði	53—61
34.	S. d.	Lög um skemtanaskatt	68—69
<i>Verslun:</i>			
1.	5. jan.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúðnum	3—4
2.	16. apríl	Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Bandaríkja Norður-Ameríku	4—5
3.	5. júní	Lög um hækkun á vörutolli	6
4.	14. júní	Lög um viðauka við lög nr. 6, 8. febrúar 1917, um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins	7
7.	30. júlí	Lög um viðauka við lög nr. 5, 1. febr. 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúðnum	10
8.	S. d.	Lög um kaup landsstjórnarinnar á sild	11—12
9.	2. ágúst	Lög um viðauka við lög nr. 79, 14. nóv. 1917, um samþykktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum	13

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
28.	22. nóv.	Lög um löggilding verslunarstaðar við Hvalsýki í Vestur-Skaftafellssýslu	50
31.	S. d.	Lög um stækkun verslunarlóðarinnar í Ólafsfirði <i>Vestmannaeyjar, sjá sveitarstjórn.</i> <i>Vörumerki, sjá verslun.</i>	62
23.	S. d.	<i>Ölfusárbrú :</i> Lög um heimild handa landsstjórninni til þess að verja fje úr landssjóði til viðhalds Ölfusár- brúnni	35

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

A.

Bráðabirgðalög

Nr. 1.
5. jan.

um

viðauka við lög 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfuófriðnum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð upp hefir verið borið fyrir Oss, að í lögum 1. febrúar 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfuófriðnum, vanti heimild til að skipa fyrir um það, hvernig skipakostur sá, sem til umráða er í landinu, skuli notaður, svo og um ýmisleg atriði viðvikjand flutningi og farþegum með skipunum, en að óhjákvæmilegt hafi nú reynst, til þess að ná nauðsynjum til landsins og koma vörum frá því, að landsstjórnin fái heimild til að skipa fyrir um þetta, þá teljum Vjer brýna nauðsyn að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni, samkvæmt 6. gr. stjórnarskipunarlaga 19. júní 1915.

Því bjóðum Vjer og skipum þannig:

1. gr.

Á eftir 4. tölulið 2. gr. nefndra laga 1. febrúar 1917, komi nýr töluliður svo hljóðandi:

5. Enn fremur að ráða að meira eða minna leyti yfir skipum þeim, sem heima eiga í landinu, svo sem að gera ákvarðanir um ferðir þeirra, flutning og farþega með þeim, eða taka þau að öllu í sína þjónustu um lengri eða skemri tíma.

2. gr.

Aftan við 5. gr. sömu laga bætist þessi ákvæði: Landsstjórnin getur gjört fyrirskipanir um þau atriði, er þurfa þykir, viðvikjandi skipverjum, farþegum og póstflutningi með skipum, og ákveður refsingar fyrir brot gegn þeim fyrirskipunum.

Nr. 1.
5. jan.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 5. janúar 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Sigurður Jónsson

Nr. 2.
16. apríl

Tilskipun

um

að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Bandaríkja Norður-Ameríku.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því að þeim, sem á Íslandi reka verksmiðju-iðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnam, verslun eða aðra atvinnu, er veittur sami kostur á að öðlast vernd á vörumerkjum í Bandaríkjum Norður-Ameríku eins og eigin þegnum, þá viljum Vjer samkvæmt heimild þeirri, sem gefin er í 15. gr. laga um vörumerki 13. nóv. 1903, skipa svo fyrir sem hjer segir:

Þeir, sem í Bandaríkjum Norður-Ameríku reka verksmiðju-iðnað eða hand-iðnað, jarðrækt, málmnam, verslun eða aðra atvinnu, skulu verða þeirrar verndar á vörumerkjum, sem lög 13. nóv. 1903 heimila, aðnjótandi með þeim skilyrðum, er hjer greinir:

1. Tilkynningu skal fylgja sönnun fyrir því, að beiðandi hafi fullnægt skilyrðum þeim, sem sett eru í Bandaríkjum Norður-Ameríku fyrir því, að vörumerkið njóti þar verndar.

2. Beiðandi skal undirgangast, að bæjarþing Reykjavíkur sje varnarþing hans í Nr. 2. öllum málum viðvikjandi vörumerkjum og tilnefna umboðsmann búsettan á 16. apríl Íslandi, er taki á móti málssókn fyrir hans hönd.
3. Vörumerkið skal ekki njóta viðtækari verndar eða verndar fyrir lengri tíma en í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
4. Vörumerkið skal skrásett í þeirri mynd, sem löggilt er í Bandaríkjum Norður-Ameríku, nema gagnstætt sje velsæmi og alsherjarreglu.
5. Nú er vörumerki tilkynt til skrásetningar á Íslandi í síðasta lagi 4 mánuðum eftir að það hefir verið tilkynt í Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skal þá gagnvart öðrum tilkynningum telja, að þessi tilkynning hafi fram farið um leið og tilkynningin fer fram í Bandaríkjum Norður-Ameríku.
6. Nú er synjað um skrásetning samkvæmt 5. gr. nr. 5. framan nefndra laga 13. nóv. 1903, og beiðandi höfðar mál gegn þeim, sem áður hefir tilkynt merkið og fengið það skrásett, og sannar, að hann hafi fyrstur notað merki þetta, en að hinn hafi síðar tekið það upp, og má þá með dómi úrskurða honum rjett til að fá merkið skrásett með einkarjetti, til að nota það á þær vörutegundir, sem hann notaði merkið á þegar vernd komst á í báðum löndunum, en höfða skal hann þá mál út af þessu innan 6 mánaða frá því verndin komst á. Þetta skerðir þó að engu leyti rjett þann, sem heimilaður er í 11. gr. 3. málsgrein nefndra laga.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir blutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 16. apríl 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Sigurður Jónsson.

Nr. 3
5. júní

Lög

um

hækkun á vörutolli.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Gjald það, sem ákveðið er í lögum nr. 30, 22. okt 1912, og lögum nr. 45, 2. nóv. 1914, skal hækka um 100 %.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 5. júní 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Eggerz.

Lög

um

Nr. 4.
14. júní

viðauka við lög nr. 6, 8. febrúar 1917, um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Við 1. gr. laga nr. 6, 8. febrúar 1917, bætist:

Enn fremur veitist ráðuneyti Íslands heimild til þess að taka eignarnámi til útflutnings íslenskar afurðir hjá kaupmönnum, fjelögum, framleiðendum eða öðrum, gegn fullu endurgjaldi, að frádregnu lögboðnu útflutningsgjaldi. Endurgjald skal ákveða eftir mati þriggja óvilhallra manna; skal einn þeirra kvaddur af landsyfirrjettinum, annar af bæjarfógetanum í Reykjavík og þriðji af stjórnarráðinu. Þeir kjósa sjer oddvita. Matsgerðir þeirra eru fullnaðarmatsgerðir. Eignarnemi þarf ekki að taka hið numda strax í sínar vörslur að matsgerð lokinni, en greiða skal hann eiganda eða umráðamanni hins numda hæfilegan geymslukostnað eftir mati matsmanna. Að öðru leyti fer um framkvæmd eignarnámsins eins og greinir í lögum nr. 61, 14. nóvember 1917, um framkvæmd eigarnáms.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 14. júní 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson

Nr. 5.
14. júní

Lög

um

bráðabirgðaútlutningsgjald.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Meðan Norðurálfríðurinn stendur og ráðuneyti Íslands fer með verslun innlendra vörutegunda, fleiri eða færri, eða sjer um útlutning þeirra, er því heimilt að leggja með reglugjörð eða reglugjörðum útlutningsgjald, auk lögboðinna útlutningsgjalda, á vörutegundir þessar, eftir því sem nauðsynlegt er, til þess að landssjóður bíði ekki skaða af afskiftum sínum af þeim. Gjaldi þessu skal hagað þannig, að ekki komi á neina vörutegund hærra gjald en sem svarar til þeirrar fjárhæðar, sem landssjóður verður að leggja fram vegna verslunar með eða umsjónar á þeirri tegund.

Vörurnar, andvirði þeirra og váttryggingarupphæð, er að veði fyrir gjaldinu.

Í reglugjörð má kveða á um tilhögun og innheimtu gjaldsins, hver skuli greiða það, sektir fyrir brot á henni og meðferð mála út af slíkum brotum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalluborg, 14. júní 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Eggerz.

Lög

um

eftirlaun handa Birni bankastjóra Kristjánssyni.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Frá þeim tíma, er Björn Kristjánsson lætur af stjórn Landsbanka Íslands, greiðir bankinn honum 4000 kr. á ári í eftirlaun.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Marselisborg, 13. júlí 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 7
30. júlí

Lög

um

viðauka við lög nr. 5, 1. febr. 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúfriðnum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

1. gr. laga nr. 5, 1. febr. 1917, orðist þannig:

Þangað til öðruvísi er ákveðið, heimilast landsstjórninni að gera ráðstafanir þær til að tryggja landið gegn afleiðingum af Norðurálfrúfriðnum, er segir í lögum þessum.

2. gr.

Aftan við 3. tölulið 2. gr. sömu laga bætist nýr töluliður, svo hljóðandi:

Að banna innflutning á vörum til landsins, nema með leyfi stjórnarinnar, og ákveða, hve mikið skuli lagt á vöruna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Marselisborg, 30. júlí 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

um

kaup landsstjórnarinnar á síld.

 Nr. 8
30. júlí

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Af síld þeirri, er innlendir menn veiða hjer við land á tímabilinu frá 15. júlí til 15. september 1918, heimilast landsstjórninni að kaupa 100 þúsund áfylltar tunnur á tilteknum höfnum með ákvæðisverði og þeim skilmálum, er lög þessi að öðru leyti ákveða.

2. gr.

Síldin skal keypt því ákvæðisverði, er hjer greinir:

Fyrri 50000 tonnurnar á 75 aura hvert kg. og síðari 50000 tonnurnar á 45 aura hvert kg.

Skilyrðin fyrir kaupunum eru þessi:

- a. að seljandi hafi fulla ábyrgð á síldinni þangað til hún er tekin á viðkomandi höfn, haldi henni við með þæklun og hafi fulla umsjón með henni, alt án endurgjalds, *til ársloka 1918*. Eftir þann tíma er síldin á ábyrgð kaupanda, en seljendur eru skyldir til að hafa á höndum umsjón og viðhald síldarinnar, gegn borgun eftir reikningi, er stjórnin samþykkir, en geymslupláss leggur seljandi til ókeypis
- b. að seljendur annist á eigin kostnað útskipun á síldinni og greiði útflutningsgjald af henni að lögum.
- c. að síldin sje metin og vegin, svo sem lög standa til, á kostnað seljanda.

3. gr.

Síldin sje keypt á þessum stöðum: Seyðisfirði, Eyjafirði, Siglufirði, Reykjarfirði, Önundarfirði og Ísafjarðarkaupstað. Ennfremur getur landsstjórnin gert kaupin á fleiri höfnum, ef það veldur eigi sjerstökum erfiðleikum eða aukakostnaði, t. d. Eskifirði, Álftafirði og Ingólfsfirði.

4. gr.

Síldin skal keypt af hinum ýmsu frambjóðendum í rjettum hlutföllum við tunnueign þeirra, eins og hún var hjer á landi 1. júní þ. á.

Nr. 8 Þegar ákveðin er hlutdeild frambjóðenda í sölunni, koma — auk fram-
30. júlí leiðenda — þeir einir sildarkaupendur til greina, sem hafa greitt minst 20 krónur fyrir máltunnu nýrrar sildar.

5. gr.

Fyrir 31. júlí 1918 skulu menn hafa sagt til um það, hvort þeir óski að nota þann rjett til sildarsölu, sem þeim er veittur með lögum þessum, og hve miklar tunnubirgðir þeir hafa átt hjer á landi 1. júní þ. á.

Fyrir sama tíma setur landsstjórnin og auglýsir nánari reglur um framkvæmd laga þessara og skilyrði gagnvart seljendum, svo sem henni þykir nauðsyn til.

6. gr.

Verð sildarinnar greiðist seljendum hlutfallslega eftir tunnutali því, sem kaup eru gerð á, jafnótt og landsstjórnin hefir fengið verð fyrir sild, er hún selur út. Nú hefir hún eigi fengið inn fyrir árslok svo mikið, að nemi helmingi af innkaupsverðinu, og skal hún þá eigi að siður greiða seljendum fyrri helming verðsins að fullu og siðari helminginn fyrir 1. júlí 1919.

7. gr.

Nú verður að lokum, þá er landsstjórnin hefir komið í verð allri þeirri sild, er hún hefir keypt samkv. 1. gr., hagnaður af sildarkaupunum, eftir að dreginn er frá kostnaður og vaxtatap, og skiftist hann þannig, að $\frac{4}{5}$ greiðist til seljenda sildarinnar, en $\frac{1}{5}$ rennur í landssjóð.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Marselisborg, 30. júlí 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson,

Lög

um

Nr. 9
2. ágúst

viðauka við lög nr. 79, 14. nóv. 1917, um samþykktir um lokunartíma sölubúða í kaupstöðum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við 2. gr. laga nr. 79, 14. nóv. 1917, bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Í samþykkt má enn fremur ákveða, að veita megi sjerverslunum undanþágu, að því er snertir lokunartíma sölubúða, gegn hæfilegu árgjaldi, sem stjórnarráðið ákveður, samkvæmt uppástungu bæjarstjórnar, fyrir eitt ár í senn, og renna skal í bæjarsjóð.

2. gr.

Aftan við 3. gr. bætist ný grein, svo hljóðandi:

Í samþykktum þeim, sem settar verða samkvæmt lögum þessum, má ákveða sektir, 20—500 krónur, fyrir brot. Sektir allar renni í hlutaðeigandi bæjarsjóð.

3. gr.

Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 2. ágúst 1918.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson,

Nr. 10
9. ágúst

Opið brjef,

er stefnir saman Alþingi til aukafundar 2. september 1918.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vjer höfum allramildilegast ákveðið að Alþingi skuli koma saman til aukafundar mánudaginn 2. september þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu Alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkurkaupstaðar, og verður þar þá sett Alþingi eftir að guðsþjónustugjörð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 9. ágúst 1918.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Konungsbrjef

Nr. 11
9. ágúst

um

setning Alþingis og þinglausnir.

Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta.
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Vjer veitum yður, sem forseta Vors ráðuneytis fyrir Ísland, vald til að
setja í Voru nafni aukaping það, sem saman kemur mánudaginn 2 september
næstkomandi, og í Voru nafni að slíta þinginu þegar það álitst ekki nauðsynlegt
að það eigi lengur setu.

Gefið á Amalfuborg, 9. ágúst 1918.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R

Jón Magnússon.

Til

herra Jóns Magnússonar, riddara af Dannebrog og Dannebrogsmanns, forseta
Vors ráðuneytis fyrir Ísland.

Nr. 12
12. ágúst

Lög

um
stimpilgjald.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri. Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Þá er skjöl þau, sem um ræðir í lögum þessum, eru gefin út eða afgreidd af embættismanni, sem til þess er bær, eða stofnunum þeim, er ræðir um í 7. gr., á hann eða þær að sjá um, að þau sjeu stimpluð eins og fyrir er mælt í lögum þessum, á kostnað þess manns, sem biður um að skjalið sje útgefið eða afgreitt.

2. gr.

Stjórnarráðið lætur búa til stimpilmerki, ákveður útlit þeirra, upphæð og hvernig þau skuli ónýta. Það ákveður einnig, hvernig haga skuli sölu á stimpilmerkjum. Sem endurgjald fyrir að sjá um stimplun skjala og reikningsfærslu má greiða 2 af hundraði af þeirri upphæð, sem inn kemur við sölu.

Stjórnarráðið hefir heimild til þess að láta búa til pappir með áletruðu stimpilmerki, og má nota hann í stað stimpilmerkja.

Þangað til stimpilmerki eru útveguð, ákveður stjórnarráðið með reglugerð, hvernig stimpluninni skuli hagað.

3. gr.

Engin áhrif hefir það á stimpilskylduna, hvenær eða hvar skjal er útgefið eða hvar útgefandi á heima. Við útreikning stimpilgjaldsins gilda þessar almennu reglur:

a. Þegar stimpilgjald skal reiknað sem hundraðsgjald eftir verðhæð skjalsins,

færist það niður í tölu, sem er deilanleg með 5, en má þó eigi vera minna Nr. 12 en 10 aurar.

12. ágúst

- b. Hljóði skjalið um vöru, skal farið eftir almennu verðlagi þar, sem samningar fara fram. Ef um farmskirteini er að ræða, skal miða stimpilgjaldið við söluverð vörunnar með umbúðum, fluttrar um borð í skip (fob) á þeirri höfn, er hún fyrst fer frá, eða söluverð erlendis (cif), að frádregnu flutnings- og ábyrgðargjaldi til útlanda, svo og miðilsgjaldi. Sendandi vöru er skyldur til að gefa lögreglustjóra vottorð, að viðlögðum drengskap, um söluverð og söluskilmála. Ef vara sú, sem farmskirteini ræðir um, er send óseld, skal lögreglustjóri ákveða stimpilgjaldið, eftir því sem ætla má, að varan sje verð með umbúðum, flutt um borð.

- c. Í afsals- og afhendingarskjölum og leigusamningum, sem þinglesin eru, skal ávalt tilfæra kaupverð, leigumála eða andvirði, sem fyrir rjettindin kemur.

Nú inniheldur stimpilskytt skjal eigi nægilegar upplýsingar um verðmæti skjalsins, og getur valdsmaður eða hlutaðeigandi stofnun þá heimtað af samningsaðiljum nákvæmari upplýsingar eða álit þeirra um það, eins og þeir hyggja sannast og rjettast, og afgreiðist þá skjalið eigi fyr en fengnar eru þær upplýsingar, er nægar þykja.

- d. Nú hljóðar stimpilskytt skjal um árlegar tekjur eða gjöld, sem eru áskilin eða lofuð um aldur og æfi, eða fyrir fleiri menn en þá, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um ákveðið tímabil, sem ekki er styttra en 25 ár, og skal þá stimpilgjaldið reiknað af árgjaldinu tuttugu og fimmföldu. Ef árabilið er ákveðið innan við 25 ár, skal stimpilgjaldið vera af árgreiðslunni margfaldaðri með áratölunni.

Ef greiðsla er áskilin um æftið einstaks manns eða fleiri manna, sem eru á lífi þá er skjalið er gert, eða um annan óákveðinn tíma, skal telja stimpilgjaldið af árgjaldinu fimmföldu; ef árgjaldið er mismunandi, skal taka meðalgjaldið.

II. Um stimpilgjald einstakra skjala.

4. gr.

Með 1 % af verðhæðinni skal stimpla neðangreind skjöl:

- a. *Afsalsbrjef fyrir fastignum og skipum*, þar með talin afsöl við fógetagerðir, skifti eða uppboð, svo og öll önnur skjöl um afhendingu fasteigna og skipa, kaupsamningar, makaskiftabryf, gjafabryf, próventusamningar eða önnur slík skjöl. Enn fremur erfðafestubryf, ef þau veita kaupanda rjett til að selja eða vedsetja eignina. Ef giftingarvottorð, erfðaskrá eða önnur slík skjöl eru þinglesin sem heimild fyrir fasteign eða skipi, skal ekkert stimpilgjald greiða, nema því að eins, að endurgjald sje áskilið til meðferfingja eða annara, því þá skal reikna stimpilgjald sem að framan greinir eftir endurgjaldinu.

Nr. 12
12. ágúst

Að öðru leyti skal reikna stimpilgjaldið fyrir öll slík heimildarskjöl eftir því kaupverði, sem sett er á eignina í brjefinu. Með kaupverðinu skal telja veðskuldir og aðrar kvaðir, sem kaupandi eða rjettþegi tekur að sjer. Föst kúgildi teljast með í kaupinu eða afsalinu, en fylgi því annar fjenaður eða lausafje, og verðhæð þess er sönnuð áður en skjalið er þinglesið, skal ekkert stimpilgjald greiða af því.

Þegar kaupsamningur er þinglesinn, má þinglesa afsalsbrjef til sama kaupanda, án þess það sje stimplað á ný. Ef heimildarbrjef er framselt, er það skoðað sem sjerstakt afsalsbrjef og stimplað svo.

- b. *Skjöl, sem heimila rjett til fiskveiða eða veiðirjettindi, leggja útök, iskyldur eða kvaðir, á annars manns fasteign*, ef endurgjald er greitt eða áskilið, og fer stimpilgjald eftir endurgjaldinu. Ef ekkert endurgjald er greitt eða áskilið, skal stimpla skjalið sem yfirlýsingu. Framsal á þessum rjettindum skal stimpla á sama hátt sem segir í staflíð a. um framsal heimildarbrjefa.
- c. *Farmskirteini* (konnossement) um vörur, sem senda á til útlanda. Sá, er afgreiðir skip, er skyldur til að sjá um, að lögreglustjóra eða umboðsmanni hans sjeu afhent farmskirteini til stimplunar áður en skip lætur úr höfn þar sem vara er tekin.

Afsalsbrjef og önnur heimildarbrjef fyrir skipum skal stimpla um leið og skip eru skrásett, en öll önnur skjöl, sem stimpilskyld eru samkvæmt þessari grein, um leið og þau eru afhent til þinglestrar.

5. gr.

Með $\frac{1}{2}\%$ af verðhæðinni skal stimpla þessi skjöl:

- a. *Kaupmála*, um leið og þeir eru staðfestir, eða, þegar staðfestingar þarf eigi, þá þegar þeir eru þinglesnir. Stimpilgjaldið skal reikna eftir verðhæð þess, sem haldið skal utan fjárfjelags af annars eða beggja hálfu.
- b. *Fjelagssamninga*, um leið og þeir eru staðfestir eða þinglesnir. Gjaldið skal reiknað eftir fjárupphæð þeirri, sem lögð er í fjelagið þegar staðfestingar er leitað, þó eigi lægra en 10 krónur. — Sje fasteign eða skip afhent fjelaginu til eignar eða umráða, skal þó reikna stimpilgjaldið 1% af verðhæð hennar eða þess, en þegar svo stendur á, má þó þinglesa samninginn eða skrásetja hann sem eignarheimild, án frekara stimpilgjalds. Nú leggur einn fjelagi fram peningaupphæð eða peningagildi, en annar persónulega vinnu, og skal þá meta hana jafna peningaframlaginu, nema öðruvísi sje ákveðið í samningnum; sjeu peningaframlög eigi jafnhá, skal telja vinnuna jafna lægsta framlaginu. Nú hljóðar samningur eigi um nein framlög, heldur að eins um persónulega vinnu fjelaga í einhverjum arðsömum tilgangi, og skal þá stimpla hann með 10 krónum.

Ef fjelagar löysa upp fjelag sitt, og skal um það er þinglesið eða skrásett sem heimild fyrir fasteign eða skipi, skal stimpla það sem eignarskjal, ef

fasteignin eða skipið fellur til annars en þess, sem eftir stimpluðu heimildar- Nr. 12 skjali hefir lagt það í fjelagið; ella skal skjalið stimpla sem yfirlýsingu. 12. ágúst

- c. *Öll skuldabréf*, hvort sem þau eru trygð með veði eða eigi, ef þau eru þinglesin, svo og kyrsetningar- og aðfarargerðir, svo framarlega sem fasteign hefir eigi verið lögð út til eignar.

Stimpilgjaldið skal reikna eftir upphæð skjalsins. Sje veðrjettur stofnaður fyrir væntanlegri eða óákveðinni skuld, skal reikna stimpilgjaldið eftir þeirri upphæð, sem frekast er ætlast til að tryggja.

- d. *Framsal á skjölum þeim*, sem nú voru nefnd undir stafflið c., ef framsalið er þinglesið, hvort sem framsalið er ritað á sjálft skjalið eða á sjerstakt skjal. Stimpilgjaldið skal reikna eftir þeirri skuldarupphæð, sem framseld er, eða veðrjetti þeim, sem framseldur er.
- e. *Yfirfærslu á skyldum skuldunauts til annars*, ef skjalið er þinglesið, jafnvel þótt yfirfærslan sje rituð á skjal, sem áður hefir verið stimplað.

6. gr.

Eftirnefnd skjöl og bréf skal stimpla með föstu gjaldi:

- a. *Yfirlýsingar*, sem eru þinglesnar eða skrásettar, skal stimpla með einni krónu, ef þær falla ekki undir nein ákvæði, sem nefnd eru að framan.
- b. *Borgarabréf til verslunar* með 100 krónum. Skipstjóraskirteini með 10 kr. og stýrimannsskirteini með 5 kr. Sveinsbréf með 4 krónum. Málafærsllumannsløyfi með 50 krónum.
- c. *Leyfisbréf*, sem stjórnarráðið eða valdsmenn gefa út, skal stimpla svo sem hjer segir:

Einkaleyfis-veitingabréf með 50 krónum. *Leyfisbréf til undanþágu* frá skilyrðum, sem sett eru í einkaleyfis-veitingabréfum, með 25 krónum; önnur leyfisbréf með 5 krónum.

- d. *Embættisveitingabréf* eða sýslanabréf, sem stjórnarvöld veita, skal stimpla þannig: Ef árslaunin eru ekki yfir 1000 krónur, með 2 krónum, ef launin eru frá 1000 kr. til 2000 kr., með 4 krónum, ef þau eru frá 2000 kr. til 3000 kr., með 8 krónum, ef þau eru frá 3000 kr. til 4000 kr., með 12 krónum, og sjeu þau þar yfir (4000 kr.) með 20 krónum.
- e. *Mælingarbréf* skipa frá 12—30 tons með 1 krónu, frá 30—100 tons með 2 krónum, og sjeu þau þar yfir, með 5 krónum.
- f. *Útdrætti, afrit og vottorð*, sem einstakir menn biðja um úr dómsmálabókum, skiftabókum, uppboðs- og notarialbókum, veðbókum, skipaskráningarbókum, firmaskránni og vörumerkjaskránni, skal stimpla með 50 aurum. Sama stimpilgjald skal greiða fyrir notarialgerðir og notarialvottorð, hvers konar sem eru, þar á meðal notarialvottorð um undirskrift, um stefnubirtingu, afsögn á vixli o. s. frv.

Fullkomnar dómsgerðir eða aðrar rjettargerðir *in forma* fyrir hjeraðsrjetti skal stimpla með 2 krónum. Þingsvitni skal stimpla með 1 krónu. Stimpil-

- Nr. 12 12. ágúst frjáls eru þó þingsvitni, sem tekin eru til þess að öðlast verðlaun fyrir björgun frá druknun, eða þegar slys ber að höndum.
- g. *Löggiltar verslunarbækur* skal stimpla með 2 krónum.
 - h. *Kvaðning utanrjettar* skal stimpla með 1 krónu.
 - i. *Byggingarbrjef og aðra leigusamninga*, sem þinglesnir eru, skal stimpla með 3 krónum, ef ársleigan, margfölduð samkvæmt 3. gr. d, fer eigi yfir 1000 kr., með 10 krónum ef hærra fer.
 - j. *Erfðaskrár, dánargjafir og gjafarfa* skal stimpla með 5 krónum.
- Ákvæði um, að ekkja skuli sitja í óskiftu búi, skal stimpla með 1 krónu, ef þau eru sjerstaklega gjörð. Erfðaskrá skal stimpla þegar arfleiddandi deyr.

7. gr.

Vixlar, allar ávísanir, nema tjeckar, og skuldabryef, sem eigi á að þinglesa, stimplast eftir upphæð þeirra eins og hjer segir, þegar verðbryef þessi eru seld bönkum eða öðrum lánsstofnunum eða send þeim til samþykta eða innheimtu:

200 kr. eða minna með 20 aur.

Frá 200— 400 kr.	—	40 —
— 400— 600 —	—	60 —
— 600— 800 —	—	80 —
— 800—1000 —	—	1 krónu.

Sje upphæðin hærri, skal stimpla skjöl þessi með 1 krónu af þúsundi eða broti úr þúsundi.

Erlendir víxlar og ávísanir eru þá fyrst stimpilskyldir, er þeir eru samþykktir, og víxlar og ávísanir, sem eiga að greiðast við sýningu, um leið og innlausn þeirra eða borgun fer fram.

Endurnýjaður víxill telst nýr víxill.

Nú hljóðar víxill eða ávísun um borgun í erlendri mynt, og reiknast þá stimpilgjaldið eftir bankagangverði þeirrar myntar hjer á landi á þeim tíma, er stimplun fer fram.

Stofnanir þær, sem nefndar eru í þessari grein, annast innheimtu stimpilgjaldsins og afgreiðslu þess í landssjóð, samkvæmt reglum, er stjórnarráðið setur.

8. gr.

Öll önnur skjöl en þau, er nú hafa verið nefnd, eru stimpilfrjáls; svo eru og undanþegnar stimpilgjaldi þær bækur, brjef og skuldbindingar, sem um getur í 14. gr. laga nr. 11, 7. júní 1902, um heimild til að stofna hlutafjeldagsbanka á Íslandi.

Sömu undanþágu hefir Landsbanki Íslands.

Ekkert skjal stimplast nema einu sinni, nema á það sje ritað framsal eða annað, er hefir sjálfstæða stimpilskyldu í för með sjer.

III. Ýms ákvæði.

Nr. 12
12. ágúst

9. gr.

Þegar skjal, sem er stimpilskylt samkvæmt framanskráðum reglum, er afhent embættismanni eða öðrum, er innheimta á stimpilgjald samkvæmt 7. gr., skal hann skýra hlutaðeiganda frá upphæð stimpilgjaldsins, eða ef ekki er hægt að reikna það út, heimta þegar nauðsynlegar upplýsingar í því efni, sbr. þó 3. gr. b. Skal það vera aðalregla að greiða stimpilgjaldið þegar í stað. Nú er stimpilgjald eigi greitt þegar í stað, og má þá veita frest á greiðslu þess, ef það getur valdið hlutaðeiganda rjettarmissi eða verulegum óþægindum, og skal þá innheimtumaður innheimta gjaldið síðar. Eigi má fíesta afgreiðslu skjals af því að innheimtumaður tortryggir upplýsingar þær, er liggja til grundvallar fyrir verðhæðinni; en þegar svo stendur á, getur hann látið virðingu fram fara af kvöddum mönnum. Meti þeir verðmæti skjalsins að minsta kosti 10% hærri en skýrt var frá, skal sá, er stimpilskyldan hvílir á, borga virðingarkostnaðinn; ella greiðist hann úr landssjóði.

10. gr.

Nú verður uppvíst, að stimpilskyldu skjali er skotið undan stimplun, eða verðhæð skjals, sem er stimpilskylt, sett lægri en rjett er, til þess að svikjast undan gjaldi, eða ósannar skýrslur eru vísvitandi gefnar í sama skyni, og skal þá greiða fult gjald og auk þess sekt, er sje að minsta kosti fimmfalt hærri en stimpilgjaldið eða gjaldmunurinn. Sektina ákveður valdsmaður með úrskurði, er áfrýja má til æðri rjettar.

Sömu ábyrgð skal sá sæta, sem til þess að komast undan stimpilgjaldi á erfðaskrá lætur fyrirfarast að leggja hana fram við skifti eða sýna hana skiftaráðanda áður til stimplunar.

Ef afgreiðslumaður lætur fyrirfarast að sjá um, að farmskirteini sje afhent til stimplunar, varðar það sektum, alt að 5000 kr.

11. gr.

Ábyrgð á því, að stimpilskylt skjal sje stimplað, ber sá, er innheimta á gjaldið. Um sektir fyrir vanrækslu í því efni fer eftir ákvæðum 144. greinar hinna almennu hegningarlaga 25. júní 1869.

12. gr.

Sektir og ógoldin stimpilgjöld má taka lögtaki. Gjöld þessi hafa sama forgöngurjett sem önnur gjöld til landssjóðs.

Sá einn svarar til sekta, sem gerst hefir sekur í brotinu.

Nr. 12 Ábyrgð á greiðslu stimpilgjalds af einkaskjölum bera þeir, einn fyrir alla 12. ágúst og allir fyrir einn, útgefandi skjalsins, viðtakandi og sá, sem beiðist afgreiðslu hlutaðeigandi stjórnarvalds á því. Ábyrgð á stimpilgjaldi annara skjala ber sá, er biður um afgreiðslu. Sektirnar renna í landssjóð. Stjórnarráðið getur fært sekt niður, eða enda látið hana falla alveg niður, ef sjerstakar ástæður mæla með því.

13. gr.

Ákvörðunum þeim og úrskurðum, sem löglegur innheimtumaður stimpilgjalds gerir um stimpilskylduna eða upphæð gjaldsins, má áfrýja til stjórnarráðsins, en þó er eigi að síður heimilt að leggja málið fyrir dómstólana.

14. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda fyrst um sinn til ársloka 1921. Þau varða allar afgreiðslur, sem stimpilskylda er bundin við, ef afgreiðslu er beiðst eftir að þau koma í gildi, án tillits til þess, hve nær skjalið er sett og samið. Þegar stimpilfrjáls skjöl eru afhent til afgreiðslu vegna framsals eða áteiknana, skal reikna stimpilgjaldið eingöngu eftir framsalinu og áteiknaninni.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 12. ágúst 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Eggerz

Auglýsing

Nr. 13

3. júlí

um

breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefir Hans hátign konunginum í dag allramildilegast þóknast að staðfesta eftirfylgjandi

breyting á reglugjörð

fyrir

Háskóla Íslands

9. október 1912:

1. 29. gr. 4. töluliður orðist svo:
4. *Sjúkdómafræði*. Kenslan er bókleg og verkleg. Skal nota við hana eftir föngum sýnishorn af sjúkum líffærum. Auk almennrar sjúkdómafræði skal kenna aðalatriðin í sjúkdómafræði líffæranna. Verklega skal æfa nemendur í rannsókn dánarorsaka.
Í sóttkveikjufræði skal kenna aðalatriðin. Kenslan er bæði bókleg og verkleg.

2. 49. gr. 4. málsgrein III. falli burtu.
Á eftir b IV í 6. málsgrein komi:
V. *Sjúkdómafræði* (pathologia).

3. Aftan við 49. gr. bætist:

Próf í sjúkdómafræði er bæði munnlegt og verklegt. Ákvæðin um tilhögun prófsins koma til framkvæmda í fyrsta sinn, er stúdentar taka fyrri hluta læknaprófs eftir að reglugjörðarbreytingin hefir öðlast staðfestingu.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins 3. júlí 1912.

Jón Magnússon.

Björn Þórðarson
settur.

Nr. 14
8 sept.

Lög

um

afhendingu á landi til kirkjugarðs í Stokkseyrarsókn.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skýlt er hverjum manni að láta af hendi nauðsynlegt land undir nýjan kirkjugarð handa Stokkseyrarsókn, enda komi fult endurgjald fyrir.

2. gr.

Sóknarnefndin ákveður, í samráði við biskup, hve nær eignarnám skuli fara fram, hvar land skuli tekið og hversu mikið. Um framkvæmd eignarnámsins fer að öðru leyti eftir gildandi lögum um það efni.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Skagen, 8. september 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Jón Magnússon.

Lög

Nr. 15

8. sept.

um

almenna dýrtíðarhjálp.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á tímabilinu frá 1. sept. 1918 til 1. sept. 1919 veitist sveitar- og bæjarfjelögum heimild til að verja úr sveitar- eða bæjarsjóði, án samþykkis sýslunefndar, auk venjulegra útgjalda, upphæð, er þó ekki nemi meiru en 15 kr. á hvern mann í sveitarfjelinu, til þess að afstýra verulegri neyð, að dómi sveitarstjórnar, af dýrtíð og matvælaskorti. Fje þessu má verja til kaupa á matvæðum, eldsneyti og öðrum nauðsynjavörum, eða til niðurfærslu á verði á þessum vörum.

2. gr.

Hreppsnefndir og bæjarstjórnir skulu, ef því verður við komið, fyrir 1. nóvember 1918 senda stjórnarráðinu skýrslu um, hve miklu fje þær hafi ákveðið að verja til dýrtíðarráðstafana samkvæmt 1. gr, og til hvers því skuli varið, og skal leita samþykkis stjórnarráðsins á tillögum þessum.

3. gr.

Ef sveitarfjelög og bæjarfjelög hafa varið til dýrtíðarráðstafana samkv. 1. gr. 15 kr. á mann, enda hafi þeirri upphæð verið jafnað niður á hreppsþúá að $\frac{2}{3}$ hlutum, sbr. þó 5. gr, skal endurgreiða hlutaðeigandi sveitar- og bæjarfjelinu.

Nr. 15 úr landssjóði $\frac{1}{8}$ hluta, er stjórnarráðið hefir úrskurðað reikning hreppsnefndar 8. sept. yfir matvæli þau, eldsneyti o. s. frv., er keypt hafa verið fyrir hreppinn eða varið hefir verið til niðurfærslu á vöruverði samkv. 1. gr., og skal reikningur þessi endursendur hlutaðeigandi hreppsnefnd eða bæjarstjórn, og fylgi síðan sveitar sjóðsreikningi hreppsins eða bæjarins. Þó er landsstjórninni heimilt, ef sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, að greiða fyrir fram nokkurn hluta af fje því, er úr landssjóði ber að greiða.

4. gr.

Hreppsnefndir og bæjarstjórnir skulu semja reglur um úthlutun á nauðsynjavörum þeim, er keyptar hafa verið samkvæmt lögum þessum, eða um niðurfærslu á vöruverði samkvæmt 1. gr., og leggja reglur þessar undir samþykki stjórnarráðsins. Ef nauðsynjavörur eru eingöngu keyptar, þá skal úthluta þeim til þeirra, er við erfiðust kjör eiga að búa í hreppnum eða bæjarfjelinu, en ef fjenu er varið til niðurfærslu á vöruverði, þá skal hafa mismunandi verð á vörunum, eftir efnahag kaupanda, þannig að hinir allra efnaminstu, sem þó ekki þiggja af sveit, fái sinn hluta af vörunum fyrir alls ekki neitt, enda skoðast hjálp samkvæmt lögum þessum ekki sveitarstyrkur.

5. gr.

Hreppsnefndum er heimilt til framkvæmdar lögum þessum að jafna niður hærri útsvörum, án þess að leita þurfi samþykkis sýslunefndar samkv. 53. gr. sveitarstjórnarlaganna. Sje ástandið í einhverjum hreppi svo örðugt, að ekki sje hægt að ná inn með niðurfjöfnun upphæð þeirri, sem sveitin þarf að leggja fram samkvæmt lögum þessum, til þess að geta orðið landssjóðsstyrksins aðnjótandi, má, þegar slíkar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, veita hreppnum lán úr landsjóði, og heimilast landsstjórninni að veita sveitarstjórnnum í þessu skyni alls alt að 100 þúsund króna lán með venjulegum bankakjörum.

6. gr.

Ennfremur er landsstjórninni heimilt, frá þeim tíma er lög þessi koma í gildi og til 1. september 1919, að verja fje úr landssjóði til atvinnubóta í beinar þarfir framleiðslunnar, og til kaupa á afurðum af dýrtíðarvinnu bæjar- eða sveitarfjelaga, svo sem efni til undirbúnings stórhýsa, er sýnilega þarf að reisa innan skamms, vega, brúa og hafnargerða. Efni þetta skal metið til verðs af óvilhöllum mönnum, er dómkvaddir skulu þar, sem stjórnarráðið ákveður.

7. gr.

Nr. 15

8. sept.

Til framkvæmdar þessum lögum heimilast landsstjórninni lántaka, svo
sem þörf krefur.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað, og skulu þá jafnframt falla úr gildi
lög nr. 25, 29. sept. 1917, um almenna hjálp vegna dýrtíðarinnar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Skagen, 8. september 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Sig. Eggerz.

Nr. 16
8. sept.

Tilskipun

um

meðferð á störfum landsfjehirðis.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt 6. gr. laga nr. 17, 3. okt. 1903, um aðra skipun á aðstu umboðsstjórn Íslands, viljum Vjer skipa svo fyrir um það, hvernig fara skuli um störf landsfjehirðis, er tekið hefir við störfum landfógeta, sem hjer segir:

Störf landsfjehirðis skulu frá 1. september 1918 skilin frá Landsbanka Íslands og lögð undir fjármáladeild stjórnarráðsins, annaðhvort þannig, að sett sje á stofu sjerstök skrifstofa fyrir landfjehirði, eða hann hafi skrifstofu í fjármáladeildinni.

Nánari reglur um framkvæmd þessara starfa og annað, er þar að lýtur, setur fjármálaráðherra.

Tilskipun þessi öðlast gildi hinn 15 september 1918.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Skagen, 8. september 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Sig. Eggerz

Lög

Nr. 17
24. sept.

um

breyting á lögum nr. 59, 22. nóv. 1907, um fræðslu barna.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í 21. gr. og 22. gr. 2. lið laga nr. 59, 22. nóv. 1907, kómi í stað »6 kr.«: 9 kr.; í 23. gr. 3. lið kómi fyrir »18 kr.«: 30 kr. og fyrir »12 kr.«: 20 kr., og í 24. gr. 3. lið kómi í stað »25 kr.«: 40 kr. og í stað »18 kr.«: 30 kr.

2. gr.

Auk landssjóðsstyrks þess, sem um ræðir í fjárlögunum, 14. gr. B. XIII, 1—2, skal greiða úr landssjóði helming af launabækkun kennaranna samkvæmt 1. gr.

3. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin þau ákvæði fræðslulaganna, sem fara í bága við þessi lög.

4. gr.

Lög þessi gilda til 1. júlí 1921.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll 24. september 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Nr. 18

5. okt

Bráðabirgðalög

um

breyting á lögum nr. 54, 3. nóvember 1915 um stofnun
Brunabótafjelags Íslands.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta.
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þarð upp hefir verið borið fyrir Oss, að æskilegt sje
vegna vátrygginga, sem landsstjórnin hefir í hyggju að semja um við Brunabóta-
fjelað Íslands, að breytt sje ákvæðum laga nr. 54, 3. nóvember 1915, um að
fjelaði megi ekki taka að sjer lausafjártryggingar, er nemi í einni vátryggingar-
upphæð meira en 6 þúsund krónum og að vátrygði skuli jafnan bera nokkurn
hluta áhættunnar, hvorttveggja að því er viðkemur vátryggingum landsstjórnar-
innar, þá teljum Vjer það brýna nauðsyn að gefa út bráðabirgðalög um þetta
efni, samkvæmt 6. gr. stjórnarskipunarlaga 19. júní 1915.

Þvi bjóðum Vjer og skipum þannig:

1. gr.

Ákvæði laga nr. 54, 3. nóvember 1915 um að engin ein vátryggingar-
upphæð lausafjár megi nema meira en 6000 krónum og að fjelaði tryggi að
eins $\frac{5}{6}$ eða $\frac{2}{5}$ hluta verðs, ná eigi til vátrygginga, sem landsstjórnin kann að
semja sjerstaklega um við fjelaði. Vátryggingar þessar getur fjelaði tekið að
sjer án þess að takmörk sjeu sett fyrir einstökum vátryggingarupphæðum og
þannig, að fult verð sje trygt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll 5. október 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Bráðabirgðalög

Nr. 19
5. okt.

um

breyting á lögum um fasteignamat.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að það hefir verið borið upp fyrir Oss, að tími
sá, sem í lögum um fasteignamat 3. nóv. 1915, er ætlaður til að meta fasteignir
landsins, hafi reynst of stuttur, svo að eigi hafi verið unt að leggja fram mats-
gerðirnar almenningi til sýnis hinn 1. ágúst þ. á., eins og fyrir er mælt í nefnd-
um lögum, þá teljum Vjer nauðsyn á að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 6.
gr. stjórnarskipunarlaga 19. júní 1915, til þess að tryggja það, að hin ráðgerða
nýja jarðabók geti komið út á tilsettum tíma, og til þess að koma í veg fyrir að
þeir, sem óánægðir kynnu að vera með fasteignamatið, verði útilokaðir frá að
koma fram kærum yfir því.

Því bjóðum Vjer og skipum þannig:

1. gr.

Fasteignamatsnefndir þær, sem eigi hafa lagt fram mat sitt hinn 1. ágúst
1918, samkvæmt 13. gr. laga um fasteignamat 3. nóv. 1915, skulu leggja það
fram hinn 1. janúar, 1. febrúar, 1. mars eða 1. apríl 1919 og skulu kærur yfir
matinu komnar til formanns yfirmatsnefndar innan 30 daga frá því matið var
lagt fram

2. gr.

Yfirmatsnefnd skal innan 3 mánaða frá því matsgerðirnar voru lagðar
fram, hafa sent stjórnarráðinu öll hin lögboðnu skjöl um matið.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgerfrihöll 5. október 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Eggerz.

Nr. 20.
5. okt.

Lög

um

dýrtíðar- og gróðaskatt.

Vjer Christian hinn Tiundi, af Guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alpingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samykki Voru.

1. gr.

Þeir, sem hafa yfir 35000 kr. árstekjur, skulu, auk tekjuskatts þess, er ræðir um í lögum nr. 23, 14. des. 1877, og lögum nr. 54, 26. okt. 1917, greiða dýrtíðar- og gróðaskatt eins og hjer segir:

Af tekjum frá 35000 kr. að 40000 kr.	$3\frac{1}{4}\%$
— — — 40000 — — 45000	4%
— — — 45000 — — 50000	$4\frac{1}{2}\%$

og síðan eykst skatturinn um $\frac{1}{2}$ af hundraði á hverjum 5 þúsundum, uns hann er orðinn 10 af hundraði, sem greiðist af tekjum, er nema 100000 kr. eða meiru.

Skattur telst eigi af minna en heilu hundraði.

2. gr.

Um ákvörðun teknanna, skattskrár, skattskyldu, kærur yfir skatti og viðurlög við rangri skýrslu um tekjur, fer eftir ákæðum laga þeirra, sem getur um í 1. gr.

3. gr.

Skatt samkvæmt lögum þessum ber sýslumönnum og bæjarfógetum að innheimta á manntalsþingum, í fyrsta sinn 1919 af tekjum ársins 1917, og fer um reikningsskil eins og stjórnarráðið ákveður.

4. gr.

Lög þessi gilda til ársloka 1921.

Eftir þessu eiga allir hlúðaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll 5. október 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S)

Sigurður Eggerz.

Bráðabirgðalög

Nr. 21.

14. okt.

um

viðauka við lög nr. 24, 12. september 1917,
um húsaleigu í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Þar eð stjórnarráð Ísland hefir borið upp fyrir Oss, að óhjákvæmilegt sje, vegna stöðugra vandræða með húsnæði til íbúðar í Reykjavík, að setja viðaukaákvæði við lög nr. 24, 12. september 1917, um húsaleigu í Reykjavík, er heimili bæjarstjórninni að taka til sinna umráða auðar íbúðir og ráðstafa þeim handa húsnæðislausu fólki, þá teljum Vjer brýna nauðsyn, að gefa út bráðabirgðalög um þetta samkvæmt 6. gr. stjórnarskipunarlaga 19. júní 1915.

Því bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur skal heimilt að taka til sinna umráða auðar íbúðir og ráðstafa þeim til afnota handa húsnæðislausu fólki, enda komi fult endurgjald fyrir. Áður en þetta sje gjört, skal Húsaleigunefnd rannsaka málið og síðan úrskurða, hvort íbúð skuli tekin og ákveða leiguupphæð, tímalengd og annað, er þörf þykir að taka ákvörðun um og málsaðiljum kemur ekki saman um. Úrskurður Húsaleigunefndar er fullnaðarúrskurður.

Með sömu skilyrðum skal bæjarstjórninni heimilt að taka til sinna umráða annað ónotað húsnæði og útbúa það til íbúðar.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 14. október 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson,

Nr. 23.
22. nóv.

Lög

um

viðauka við lög 1. febr. 1917, um heimild fyrir landsstjórnina til ýmsra ráðstafana út af Norðurálfrúfriðnum.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

Á eftir 4. tölulið 2. gr. nefndra laga, 1. febrúar 1917, komi nýr töluliður, svo hljóðandi:

5. Enn fremur að ráða að meira eða minna leyti yfir skipum þeim, sem heim eiga í landinu, svo sem að gera ákvarðanir um ferðir þeirra, flutning og farþega með þeim, eða að taka þau að öllu í sína þjónustu um lengri eða skemri tíma

2. gr.

Aftan við 3 gr. nefndra laga, 1. febrúar 1917, bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Enn fremur er landsstjórninni heimilt að leggja bann, að einhverju leyti eða öllu, við útflutningi eða sölu úr landi á skepnufóðri, aðfluttu eða innlendu, ef ástæða er að til að óttast fódurskort í landinu. Landsstjórnin ákveður sjálf, hvað telst til skepnufóðurs.

3. gr.

Aftan við 5. gr. sömu laga bætist þessi ákvæði:

Landsstjórnin getur gert fyrirskipanir um þau atriði, er þurfa þykir, viðvikjandi skipverjum, farþegum og póstflutningi með skipum, og ákveður refsingar fyrir brot gegn þeim fyrirskipunum.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Nr. 23
22. nóv.

um

heimild handa landsstjórninni til þess að verja fje úr landssjóði
til viðhalds Ölfusárbrúnni.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta.
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni skal heimilt að greiða $\frac{2}{3}$ hluta af fje því, sem varið
verður að þessu sinni til viðgerðar brúnni á Ölfusá í Árnessýslu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 24

22. nóv.

Lög

um

viðauka við lög 11. des. 1891, um samþykktir um kynbætur hesta.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Bannað er að láta graðfola eldri en $1\frac{1}{2}$ árs ganga lausa innan um hross á afriðttum eða í heimahögum. Hittist slikur hestur gæslulaus annarsstaðar en í heimalandi eiganda eða geymanda, skal fara með hann sem óskilafje.

Þó er heimilt í samþykkt að gera undantekningar um graðhesta, sem ætlaðir eru eða notaðir til undaneldis, samkvæmt löggiltri samþykkt eftir lögum frá 11. des. 1891, eða í hrossaræktarþjelögum.

2. gr.

Heimilt er í samþykkt samkvæmt lögum frá 11. des. 1891 að ákveða, að eldri graðhesta en $1\frac{1}{2}$ árs, er hittast gæslulausir, samkvæmt 1. gr., og ekki eru ætlaðir eða notaðir til undaneldis, megi gelda á kostnað og ábyrgð eiganda eða geymanda.

3. gr.

Í þeim hreppum, sem hrossaræktarþjelög eru stofnuð í og starfrækt, er heimilt að fela þeim eftirlit það, sem þarf til þess að ákvæðum löggiltrar samþykktar sje gætt, enda hafi slið þjelög sett sjer lög og kosið stjörn og lúti eftirliti Búnaðarþjelags Íslands.

4. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, 10—100 kr., er renni í sveitar-

sjóð, þar sem brotið er framið, en til hrossaréktarfelaga, þar sem þau eru til Nr. 24
og starfa 22. nóv.

5. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skulu rekin sem almenn lögreglumál.

6. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 74, 14. nóvember 1917, um viðauka við lög 11. des. 1891, um samþýktir um kynbætur hesta.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

um

mótak.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Nú á maður eða hefir umráð á landi, þar sem mótak er aflögu, og er hann þá skyldur til að láta það af hendi til mótaks, eftir því sem nauðsyn er á og eftir þeim reglum, sem settar eru í lögum þessum. Eigendur eða leigendur lands eru einnig skyldir til að leyfa að þurka, hlaða upp og geyma í landi sínu mó þann, sem þar er tekinn upp.

Ef ágreiningur verður milli eiganda eða umráðamanns mólands og þess, er óskar mótaks, um, hvort hinn fyrnefndi hafi mótak aflögu og hvort hinum síðarnefnda sje nauðsyn á mótaki á þeim stað, eða hvar í landinu megi þurka og geyma mó, skal hreppsnefnd eða bæjarstjórn, þar sem mólandið er, skera úr, og verður þeim úrskurði eigi áfrýjað. Meðan nægilegt mótak er innan takmarka hrepps eða kaupstaðar, er óheimilt mótak utan þeirra takmarka, nema aðiljar sjeu ásáttir um eða miklum mun auðveldara að ná mónum vegna aðdrátta.

2. gr.

Sá, sem þarfnast mótaks og nær eigi viðunanlegum samningum við eiganda eða umráðamann mólands, getur krafist þess af bæjarstjórn eða hreppsnefnd, þar sem hann er búsettur, að hún gefi honum vottorð um, hversu mikið hann teljist þurfa af mó til 1 árs. Með vottorði þetta getur hann snúið sjer til bæjarfógeta eða sýslumanns og fengið hjá honum kvadda 2 hæfa og óvilhalla menn til að meta gjald fyrir mótak það, er hann þarfnast samkvæmt vottorði hreppsnefndar. Rjett er og, að fleiri sjeu saman um að fá tilnefnda matsmenn, og bæjarstórn eða hreppsnefnd getur einnig fengið tilnefnda menn til að meta gjald fyrir mótak handa fleiri eða færri af íbúum kaupstaðarins eða hreppsins, eða handa íbúum ákveðins hluta hrepps eða kaupstaðar, en tilgreina skal þá jafnan, hversu mikið ætla megi að þurfi af mó.

3. gr.

Gjald fyrir mótak, þurkun mós, upphleðslu, geymslu, hnausstungu, torfistu og átroðning, skulu hinir kvöddu menn meta, eftir gæðum mós, þykkt hans,

legu mólands og gæðum, og yfirleitt öllu, sem máli skiftir um verðmæti hans og Nr. 25 mólandsins. Þó má gjaldið venjulega eigi vera hærra en 10% umfram það 22. nóv. gjald, sem tekið var fyrir mótak á þeim stað árið 1917; en hafi enginn mór þá verið tekinn þar, skal hafa hliðsjón af slíku gjaldi á því ári í sama bygðarlagi. Nú er móland leigujarðar tekið samkvæmt lögum þessum, og skiftist gjaldið þá milli landsdrottins og leiguliða, eftir mati sömu manna, nema aðiljar komi sjer saman um skiftinguna.

4. gr.

Sá, sem fær mótak samkvæmt lögum þessum, er skyldur til að ganga þannig frá mógröfum, að skepnum stafi eigi veruleg hætta af.

5. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, frá 10—1000 kr., og fer um mál út af slíkum brotum sem um almenn lögreglumál.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda meðan Norðurálfrúófríðurinn stendur. Þó skulu ákvæði 3. gr. gilda um gjald fyrir mótak á árinu 1918.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Um bæjarstjórn Vestmannaeyja.

Vjer Christian hinn Tiundi af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

Vestmannaeyjar skulu teknar í tölu kaupstaða.

2. gr.

Sýslumaðurinn í Vestmannaeyjum skal vera bæjarfógeti. Hann hefir auk þess öll hin sömu störf á hendi og sýslumaðurinn nú, enda hafi sömu laun úr landssjóði.

3. gr.

Bæjarstjórnin stýrir málefnum kaupstaðarins; í henni eru kjörnir bæjarfulltrúar og bæjarfógeti. Hann er oddviti hennar og hefir atkvæðisrjett á fundum. Bæjarsjóður greiðir honum 500 kr. í skrifstofufje.

Samþykki $\frac{2}{3}$ greiddra atkvæða með leynilegri atkvæðagreiðslu kjósenda, skal í stað bæjarfógeta kosinn bæjarstjóri til 6 ára í senn, á sama hátt og bæjarfulltrúar. Hann skal launaður af bæjarsjóði

4. gr.

Bæjarsjóður eignast allar eigur Vestmannaeyjasýslu og Vestmannaeyjahrepps og tekur að sjer allar skyldur hans og skuldbindingar.

5. gr.

Forstaða bæjarmálefna og framkvæmd ákvarðana þeirra, er bæjarstjórn tekur, er á hendi oddvita.

Með samþykkt skal setja fastar nefndir til að fara með einstök bæjarmál, og skal í samþykkt kveðið á um skipun, verksvið og vald þeirra nefnda. Þó má bæjarstjórn fela einum eða fleirum fulltrúanna framkvæmd einstakra bæjarstarfa, eftir reglum, sem hún setur um það. — Allir bæjarfulltrúar eru skyldir að taka að sjer þau sjerstöku bæjarstörf, sem þeim verða falin á hendur.

Fyrir nefndarmenn, kosna utan bæjarstjórnar, gilda sömu synjunarástæður og starfstímatakmörk og um bæjarfulltrúa, sjá þó 22. gr.

6. gr.

Nr. 26.
22. nóv.

Bæjarfulltrúar eru 9. Tölu þeirra má stjórnarráðið breyta, eftir tillögum bæjarstjórnar. Bæjarfulltrúa kjósa bæjarbúar, sem kosningarrjett hafa eftir lögum þessum.

7. gr.

Kosningarrjett hafa allir bæjarbúar, konur og karlar, sem eru 25 ára að aldri og hafa átt lögheimili í bænum 1 ár, þegar kosning fer fram, og fullnægja að öðru leyti skilyrðum fyrir kosningarrjetti til Alþingis.

Kjörgengur er hver sá, er kosningarrjett hefir. Þó mega hjón aldrei sitja samtímis í bæjarstjórn, foreldrar og börn, nje heldur móðurforeldrar eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra. Konum er jafnan heimilt að skorast undan kosningu.

8. gr.

Bæjarfulltrúar skulu kosnir til 3 ára, þriðjungur árlega. Árið 1919 skulu þó fulltrúarnir kosnir fullri tölu; fer einn þriðjungur þeirra frá eftir eitt ár, samkvæmt hlutkesti, og annar þriðjungur eftir 2 ár. Fari fulltrúi frá á kjörtímabilinu af öðrum ástaðum en þeim, að kjörtímabil hans sje útrunnið, skal þegar kjósa í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er af því.

9. gr.

Almennar fulltrúakosningar fara fram einhvern fyrsta virkan dag eftir nýár. Svo skal kosningu undirbúa, að skrá sje samin um þá, er kosningarrjett eiga; skrá þá skal kjörstjórn semja, en kjörstjórar eru oddviti bæjarstjórnar og 2 fulltrúanna, er bæjarstjórn kys. Kjörskrá skal liggja öllum kjósendum til sýnis á hentugum stað um hálfan mánuð á undan kjördegi. Kærur gegn kjörskrá á að bera upp fyrir kjörstjórn í síðasta lagi 3 dögum á undan kjördegi, og leggur hún þá úrskurð sinn á kærurnar.

10. gr.

Formaður kjörstjórnar boðar stund og stað, er kosningar skulu fram fara, með eigi minna en viku fresti og á þann hátt, er kjörfundi er vant að boða.

11. gr.

Innan sextugs aldurs er hver kjörgengur karlmaður skyldur að taka við kosningu, hafi hann ekki sennilega ástæðu til að skorast undan. Sker kjörstjórn úr þessu, en úrskurði hennar má skjóta til bæjarstjórnar. Sá, s m gegnt hefir fulltrúastörfum 6 ár eða lengur, er eigi skyldur að takast á hendur þá sýslu aftur jafnlangan tíma og hann hefir verið fulltrúi.

Nr. 26.

22. nóv.

12. gr.

Kærun yfir kosningargerð eða úrskurðum kjörstjórnar verður að bera skriflega undir bæjarstjórnina innan 8 daga eftir að kosningin fór fram. Leitar bæjarstjórn álits kjörstjórnar um kærana og leggur úrskurð sinn á málið innan 8 daga. Innan 14 daga má kæra úrskurð bæjarstjórnar fyrir stjórnarráðinu. Eftir almennar kosningar fara bæjarfulltrúar þeir, er frá eiga að fara, þá fyrst úr bæjarstjórn, er fullnaðarúrskurður, er lagður á framkomnar kærun.

Þurfi uppkosning að fara fram, skal þegar til hennar stofnað og við hana nota hinar síðast leiðrjettu kjörskrár.

13. gr.

Nú vill bæjarfulltrúi ganga úr bæjarstjórn áður en kjörtími hans er liðinn, og ákveður hún þá, hvort taka skuli beiðni hans til greina. Bæjarstjórn ákveður enn fremur, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum vikið úr bæjarstjórn um stund, sakir atvika, er svifti hann kjörgengi; hún ákveður og hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum vikið úr bæjarstjórninni um stund, af því að hann hefir vanrækt eða færst undan að gera það, er hann var skyldur að gera sem bæjarfulltrúi. Þó má sá, er vikið er úr bæjarstjórn, kæra til stjórnarráðsins á þann hátt, sem segir í næstu grein á undan

14. gr.

Oddviti stjórnar umræðum á fundum og sjer um, að það sem ályktað er, sje rjett ritað í gerðabókina.

Fundir bæjarstjórnar skulu fara fram í heyranda hljóði. Einstök mál má þó ræða innan luktra dyra, þegar bæjarstjórn ákveður.

Til þess að lögmæt ákvörðun sje gerð, verður auk oddvita minst helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðamagn skal ávalt ráða. Sjeu jafnmörg atkvæði með og móti, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar; þá ræður hlutkesti.

Það skal kunngert bæjarbúum, hve nær og hvar bæjarstjórnin heldur almenna fundi. Aukafundi má halda þegar oddvita þykir nauðsyn til bera eða minst helmingur bæjarfulltrúa æskir þess.

Oddviti skal á undan fundum, ef því verður við komið, skýra bæjarfulltrúum frá, hver málefni komi fyrir. Allir bæjarfulltrúar, sem eru á fundi, skulu rita nöfn sín undir gerðabókina við fundarlok og á sjerhver fulltrúi rjett á að fá ágreiningsatriði sitt stuttlega bókað. Við nefndarkosningar skal viðhafa hlutfallskosningu, er þess er krafist.

Bæjarstjórn setur sjálf þingsköp sín, en stjórnarráðið staðfestir þau.

15.

Virðist oddvita einhver ákvörðun bæjarstjórnarinnar ganga út fyrir valdsvið hennar, eða ákvörðun sje gagnstæð lögum eða skaðleg fyrir bæjarfjelagið,

eða hún miði til að færast undan skyldum þeim, er á því hvíla, má hann
fella ályktunina úr gildi að sinni, með því að rita álit sitt um það í gerðabók-
ina. Um þetta skal hann, svo fljórt sem verða má, senda stjórnarráðinu skýrslu, Nr. 26.
22. nóv.
er svo leggur úrskurð á málið. Eftirrit af skýrslu oddvita skal jafnframt senda
bæjarstjórninni, svo að hún geti gert athugasemdir sínar við hana áður en hún
fer til stjórnarráðsins.

16. gr.

Í málum um uppeldi og fræðslu barna hefir formaður skólanefndar sæti
og tillögurjett á fundum bæjarstjórnar, en atkvæðisrjett því að eins, að hann
sje bæjarfulltrúi.

17. gr.

Bæjarstjórn ræður byggingarmálefnum bæjarins, en byggingarnefnd
annast framkvæmd þeirra. Skipa hana oddviti, sem formaður hennar og 4 menn,
er bæjarstjórn kys, 2 úr sínum flokki.

Þyki lóðareiganda rjetti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða
byggingarnefndar, má hann skjóta honum til stjórnarráðsins.

Nú þykir bæjarstjórn rjett, að sett verði fyllri ákvæði um byggingarmál
bæjarins en þá eru í lögum, og má setja þau með byggingarsamþykkt, er bæjar-
stjórn semur eftir tillögum byggingarnefndar og stjórnarráðið staðfestir. Í bygg-
ingarsamþykkt má ákveða sektir fyrir brot, svo og setja reglur um greiðslu
þess kostnaðar, er ákvæði byggingarsamþykktar hafa í för með sjer; svo má
þar og ákveða hæfileg gjöld fyrir leyfi þau, sem bæjarstjórn eða byggingar-
nefnd veitir. Nú er byggingararfulltrúi skipaður samkvæmt byggingarsamþykkt,
og má þá ákveða hæfileg gjöld fyrir þau störf hans, er hann leysir af hendi
sem byggingarfulltrúi í þarfir einstakra manna, eftir beiðni þeirra. Gjöld fyrir
byggingarleyfi og störf fyrir einstaka menn skulu hafa lögtaksrjett, og renna þau
í bæjarsjóð.

18. gr.

Bæjarstjórn ræður hafnarmálum bæjarfjelagsins samkvæmt hafnarlögum.

19. gr.

Bæjarstjórn skipar embættismenn eða sýslunarmenn bæjarins og veitir
þeim lausn. Lögregluþjóna og næturverði skipar bæjarstjórnin eftir tillögu
bæjarfógeta, er veitir þeim lausn. Hún gerir og tillögur um skipun yfirsetukvenna
og kys um sáttamannsefni.

20. gr.

Almanaksárið telst reikningsár bæjarins. Innan 1. nóvember skal bæjar-
stjórn semja áætlun yfir tekjur og gjöld næsta árs. Það, sem ávantar til að

Nr. 26. standa straum af bæjarþörfum, skal jafna niður á bæjarbúa eftir efnum og ástæð-
22. nóv. um. Áætlun þá, sem þannig er samin, skal ræða á 2 fundum með viku bili. Við síðari umræðu skal ihuga áætlunina grein fyrir grein og greiða atkvæði um hverja grein hennar. Skál áætlunin vera regla fyrir hæð bæjargjalda og fjárstjórn allri á næsta ári. Hún skal lögð fram innan 15. nóvember kjósend- um til sýnis í hálfan mánuð

Án samþykkis stjórnarráðsins má eigi nokkurt ár leggja hærri bæjar- gjöld samtals á bæjarbúa en svari meðaltali allra bæjargjalda þrjú síðustu árin, að fimtungi viðbættum.

Af hverjum fermetra í útmældum húsgrunnum skal greiða 4—10 aura ár- lega til bæjarþarfa, og af hverjum fermetra útmældrar óbygðrar lóðar skal greiða 2—4 aura, samkvæmt ákvæðum áætlunar.

21. gr.

Niðurfjölfnun eftir efnum og ástæðum nær til allra, sem hafa lög- heimili eða fast aðsetur í bænum eigi skemur en 3 mánuði. Þeir skulu greiða þar fult gjald eftir öllum efnahag sínum, nema þeir hafi líka á gjaldárinu haft fast aðsetur annarsstaðar og goldið þar útsvar. Þá skal draga frá útsvar- inu tiltölulega eftir þeim tíma, er þeir dvöldust annarsstaðar, þó eigi meira en þeir guldu þar.

Á hvers konar atvinnu, sem rekin er í bænum og talin er sjerstaklega arðsöm, svo sem verslun, kaupskap eða þilbátaútgerð, má gjald leggja, þótt ekki sje rekin nema 8 vikur og atvinnurekandi eigi heimili annarssaðar. Á síldveiði og síldverkun í kaupstaðnum eða á höfninni, og lóðarafnot, sem ein- hvern arð gefa, má leggja gjald, þótt sú atvinna sje rekin enn styttri tíma. Á kaupfjelög og pöntunarfjelög má leggja útsvar, ef þau hafa leyst borgara- brjef og haft sölubúð eða vörur til sölu, svo sem hæfa þykir eftir árlegri veltu og arði í söludeild fjelagsins.

Heimilt er niðurfjölfnunarnefnd að krefjast þess, að borgarar bæjarins sendi henni, á þar til gerðum eyðublöðum, skýrslu um árstekjur sínar og aðrar upplýsingar um efni þeirra og ástæður. Skykt er nefndinni og bæjarstjórn að halda þessum upplýsingum leyndum.

22. gr.

Niðurfjölfnunarnefnd skipa 7 menn, og skulu þeir kosnir í októbermánuði á sama hátt og bæjarfulltrúar. Þeir skulu kosnir til 6 ára. Þó fara 4 þeirra frá eftir 3 ár, samkvæmt hlutkesti, er bæjarstjórn lætur fram fara. Um setu í niðurfjölfnunarnefnd gildir að öðru leyti sama og fyr segir um bæjarstjórn, að því er við getur átt. Enginn má á sama tíma sitja í niðurfjölfnunarnefnd og bæjar- stjórn. —

Niðurfjölfnunarnefnd kys formann úr sínum flokki, og gildir hið sama um ályktanir hennar og atkvæðagreiðslu og um bæjarstjórn (14. gr.).

Niðurfjöfnunarnefnd skal hafa lokið niðurfjöfnun í lok nóvembermánaðar. Nr. 26.

Niðurfjöfnunarskráin skal liggja til sýnis 1.—15. desember á hentugum 22. nóv. stað, er niðurfjöfnunarnefnd auglýsir.

Kærum yfir niðurfjöfnun skulu sendar niðurfjöfnunarnefnd skriflega innan hálfis mánaðar frá því að niðurfjöfnunarskráin var til sýnis. Innan hálfis mánaðar þar á eftir skal nefndin skriflega tilkynna kæranda, hvort eða að hve miklu leyti krafa hans hafi verið tekin til greina. Ályktun niðurfjöfnunarnefndar má svo innan hálfis mánaðar þar á eftir bera upp fyrir bæjarstjórn, sem leggur úrskurð sinn á málið innan hálfis mánaðar.

Hverjum, sem bæjargjald er gert, er heimilt að kvarta undan skattgjaldi því, sem lagt hefir verið á hann eða aðra, sem á niðurfjöfnunarskránni standa, svo og yfir því, að einhverjum sje slept af skránni. Ef kvartað er yfir gjaldi annars manns eða yfir því, að manni sje slept, skal honum gefinn kostur á að segja álit sitt um það efni, áður en niðurfjöfnunarnefnd eða bæjarstjórn fella úrskurð sinn.

Eigi má bæjarstjórn bæta manni á niðurfjöfnunarskrá, nema gjald hans nemi að minsta kosti hinu lægsta gjaldi, sem þegar hefir verið lagt á einhvern annan á niðurfjöfnunarskrá.

Enginn getur, með því að bera sig upp við bæjarstjórnina um skattgjald sitt, komist hjá því að greiða þann hluta skattsins, sem fallinn er í gjalddaga; en verði gjaldinu breytt, skal greiða aftur úr bæjarsjóði það, sem ofgildið er.

23. gr.

Bæjarstjórn má ákveða, að aukaniðurfjöfnun skuli fram fara í síðari hluta júnimánaðar, ef þess þykir þörf, og skulu skattar þá lagðir á þá, sem flust hafa til kaupstaðarins eftir að aðalniðurfjöfnun fór fram og skattskyldir eru samkvæmt því, er áður segir. Aukaniðurfjöfnun skal lögð fram til sýnis vikutíma, á sama hátt, sem fyr greinir.

24. gr.

Verði ágreiningur milli Vestmannaeyja og annars sveitarfélags um, hvernig skifta beri skattgjaldi manns, skal stjórnarráðið skera úr því.

Þykist einhver ekki vera skattskyldur í bænum, má hann skjóta máli sínu til dómstólanna.

25. gr.

Öll bæjargjöld skulu goldin fyrir 15. janúar og 15. júlí ár hvert, og ber bæjargjaldkera að innheimta þau, eins og aðrar tekjur bæjarfélagsins. Sjeu þau eigi greidd innan hálfis mánaðar frá gjalddaga, ber að taka þau lögtaki.

Flytji skattskyldur maður úr bænum innan ársloka, fellur alt gjalt niður, sem lagt er á hann sjálfan fyrir ár það, er fer í hönd. Sá, sem flytur úr bænum einhverntíma á árinu, er að eins skyldur til að greiða skatt til loka þess

Nr. 26. árstjórnungs, er hann flytur sig. Sá, sem settur er á aukaniðurjöfnunarskrána, 22. nóv. er að eins skyldur að greiða skatt frá 1. júlí.

26. gr.

Bæjarstjórnin, og oddviti bæjarstjórnar sjerstaklega, skal hafa nákvæmar gætur á fjárstjórn bæjarins og sjá um, að skattar og aðrar tekjur sjeu rjett heimtar og í tækan tíma og teknar lögtaki, ef þess þarf við; ennfremur gæta þess, að geymt sje og eftir atvikum ávaxtað fje bæjarins, þangað til á því þarf að halda til þess að borga útgjöld hans.

Bæjarstjórnin hefir ábyrgð á innstæðum, skuldabriefum og öðrum eignum bæjarins.

27. gr.

Gjaldkeri skal, þegar þess er krafist, gefa bæjarstjórninni nákvæma sjód skýrslu, er sýni bæði hvað goldist hafi í bæjarsjóð og hvað úr honum hafi verið greitt. Eigi má bæjargjaldkeri greiða neitt úr bæjarsjóði nema eftir ávísun bæjarstjórnar. Oddviti ávísar útgjöldum, og skulu þau áður samþykkt af fulltrúa þeim eða nefndarmanni, er þau eiga undir.

28. gr.

Fyrir opinber uppboðsþing, sem bærinn lætur halda í sínar þarfir, svo sem á smíðum, vegavinnu o. fl., skal ekkert gjald greiða í landssjóð.

29. gr.

Bæjarstjórn er skyld að útvega og láta landsstjórninni í tje skýrslur þær, er hún kann að æskja, svo sem um fólktal, skepnuhald, atvinnuvegi og annað ástand bæjarins.

30. gr.

Bæjarstjórnin má ekki, án samþykkis stjórnarráðsins, takast á hendur neina skulbindingu til langframa, sem ekki beinlinis hvílir á henni samkvæmt lögum, ekki taka af innstæðufje bæjarins, ekki selja nje veðsetja fasteignir hans nje kaupa nýja fasteign, ekki taka stærri lán nje til lengri tíma en svo, að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem í hönd fer, nje heldur endurnýja slík lán eða fresta greiðslu þeirra.

31. gr.

Þegar við lok hvers reikningsárs skal gjaldkeri semja reikning yfir allar tekjur og gjöld kaupstaðarins hið umliðna árið og senda oddvita bæjarstjórnar fyrir lok janúarmánaðar; lætur oddviti bæjarstjórnar reikninginn liggja kjósendum til sýnis, eins og fyrir er mælt um niðurjöfnunarskrána.

Yfirskoðunarmenn bæjarreikninganna eru 2, og kýs bæjarstjórn þá hlut-Nr. 26. fallskosningu. Starf það hafa þeir á hendi í 3 ár, og mega ekki eiga sæti í 22. nóv. bæjarstjórn þann tíma. Þeir skulu hafa lokið rannsókn sinni á reikningnum innan mánaðar frá því þeir fengu hann. Þegar gjaldkeri hefir svarað athugasemdum yfirskoðunarmanna, en það skal hann hafa gert innan hálfis mánaðar, skal leggja reikninginn fyrir bæjarstjórnina, er úrskurðar hann og veitir gjaldkera kvittun; þó má enginn taka þátt í úrskurði, sem snertir þau bæjarstörf, er honum hafa verið sjerstaklega á hendur falin. Nú vill reikningshaldari eða annar, sem hlut á að máli, eigi viðurkenna, að úrskurður bæjarstjórnar sje rjettur, enda honum lögð peningaábyrgð á hendur, og má hann skjóta máli sínu til dómstólanna.

Þegar lagður hefir verið úrskurður á reikning gjaldkera, á að birta í blaði ágríp af honum, er oddviti bæjarstjórnar semji; á það ágríp að vera svo fullkomið, að til sjeu greind öll atriði í tekjum og gjöldum bæjarins.

32. gr.

Innan loka septembermánaðar ár hvert skal senda stjórnarráðinu reikning fyrir umliðið reikningsár með öllum fylgiskjölum. Komi það fram, að bæjarstjórn hafi greitt ólögmet gjöld, neitað að greiða gjöld, sem hvila á bænum að lögum, eða á annan hátt beitt ranglega valdi sínu, skal stjórnarráðið gera þær ráðstafanir, er við þarf, og ef nauðsyn ber til, með lögsókn koma fram ábyrgð á hendur þeim bæjarfulltrúum, sem hafa átt þátt í þessum ályktunum.

33. gr.

Með samþykkt þeirri, er getur um í 5. gr. og stjórnarráðið staðfestir, má setja nánari reglur um sjerhvert atriði í stjórn bæjarins, samkvæmt grundvallarreglum laga þessara, þar á meðal um brot á þeim.

34. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1919.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 27

22. nív.

Lög

um

hafnsögu í Reykjavík.

Vjer Cristian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Öll skip, sem eru 30 smálestir bruttó að stærð eða meira, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skifti á ári hverju er þau koma frá útlöndum og leggjast við festar innan takmarka Reykjavíkurhafnar. Komi skip oftár á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald nema það noti hafnsögumann.

Herskip, skemtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hjer á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

2. gr.

Hafnarnefnd Reykjavíkur hefir á hendi yfirstjórn hafnsögumála í Reykjavík.

Hafnarnefnd skipar hafnsögumenn, svo marga sem þurfa þykir, og ákveður laun þeirra. Launin greiðast úr hafnarsjóði Reykjavíkur.

3. gr.

Hafnsögugjald greiðist samkvæmt reglugerð, er hafnarnefnd Reykjavíkur semur og stjórnarráð Íslands staðfestir, og skal í þeirri reglugerð jafnframt ákveða, hvert gjald skuli greiða fyrir leiðsögu út úr höfninni og um höfnina, þar á meðal inn í innri höfnina og út úr henni.

Öll gjöld samkvæmt reglugerðinni renna í hafnarsjóð Reykjavíkur, og má taka þau lögtaki.

4. gr.

Nr. 27
22. nóv.

Um framkvæmd hafnsögunnar og innheimtu hafnsögugjalda skal nánara ákveðið í reglugerð, er hafnarnefnd Reykjavíkur semur og stjórnarráð Íslands staðfestir.

5. gr.

Brot gegn lögum þessum eða reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim, varða sektum, alt að 1000 kr. Með mál út af slíkum brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað, og eru þá jafnframt numin úr gildi öll önnur lagaákvæði, sem koma í bága við þau.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 28
22. nóv.

Lög

um

löggilding verslunarstaðar við Hvalsíki í Vestur-Skaftafellssýslu.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Við Hvalsíki í Vestur-Skaftafellssýslu skal vera löggiltur verslunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verslunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Nr. 29.

22. nóv.

um

breyting á lögum nr. 65, 14. nóv. 1917, um breyting á lögum nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, og lögum nr. 43, 11. júlí 1911, um breyting á þeim lögum.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnug: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað 2. málslíðar 4. gr. laga nr. 65, 14. nóv. 1917, komi svo hljóðandi málsgrein:

Í janúar næstum eftir að samþykkt hefir verið með leynilegri atkvæðagreiðslu samkvæmt 17. gr, að bæjarstjóri skuli kosinn í stað bæjarfógeta, skulu þó fulltrúarnir kosnir fullri tölu.

2. gr.

1. málslíður 14. greinar nefndra laga orðist þannig:

Að loknu hverju reikningsári skal gjaldkeri semja reikning yfir allar tekjur og gjöld kaupstaðarins hið umliðna ár og senda bæjarstjóranum fyrir lok febrúarmánaðar.

3. gr.

17. grein nefndra laga orðist þannig:

Bæjarstjórn lætur fram fara leynilega atkvæðagreiðslu kjósenda um, hvort bæjarstjóri skuli kosinn í stað bæjarfógeta. Verði þá felt með meiri hluta greiddra atkvæða, að svo skuli gert, getur bæjarstjórn látið nýja atkvæðagreiðslu

Nr. 29. fram fara síðar, þó eigi fyr en að einu ári liðnu frá því að samskonar atkvæða-
22. nóv. greiðsla fór fram.

3., 10., 12. og 16. gr. laga nr. 65, 14. nóv. 1917, gangi í gildi þegar í stað. Verði samþykkt með meiri hluta greiddra atkvæða við leynilega atkvæðagreiðslu kjósenda, að bæjarstjóri skuli kosinn í stað bæjarfógeta, ganga 2. og 4. gr. laganna í gildi 1. janúar næstan á eftir. Að öðru leyti öðlast þau gildi 1. júlí sama ár. 31. gr. laga nr. 22, 8. okt. 1883, falli niður.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Nr. 30
22. nóv.

um

bæjarstjórn á Siglufirði.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Siglufjarðarverslunarstaður skal tekinn í tölu kaupstaðanna, og nær umdæmið yfir allan hinn núverandi Hvanneyrarhrepp.

Umdæmi þetta skal hér eftir sem hingað til vera í alþingiskjördæmi Eyjafjarðarsýslu, þangað til öðruvísi verður ákveðið.

Þar, sem í lögum þessum er talað um kaupstað og kaupstaðarbúa, er átt við alt hið nýja umdæmi og íbúa þess.

2. gr.

Landsstjórnin skipar fyrir um, hvernig málum þeim í Hvanneyrarhreppi, sem ekki eru útkljáð þegar lögin öðlast gildi, skuli skift milli sýslumanns Eyjafjarðarsýslu og lögreglustjórans á Siglufirði.

3. gr.

Verslunarlóð kaupstaðarins hefir þessi takmörk:

a. *Að vestanverðu við höfnina:*

Að norðan bein lína milli fjalls og fjöru, 25 fœðum fyrir norðan húsið Bakka. Að sunnan bein lína milli fjalls og fjöru, 25 fœðum fyrir sunnan húsið Hliðarhús. Að vestan fjallið. Að austan höfnin.

b. *Að austanverðu við höfnina:*

Að norðan svo nefndur Rjómalækur, sunnan við túnið á Staðarhóli. Að sunnan Skútuá. Að vestan höfnin. Að austan lína, sem er 50 fœðum ofar en stórstraumsflóðmál.

4. gr.

Í Siglufjarðar kaupstað skal vera lögreglustjóri, skipaður af dómsmálaráðherra, með 2000 kr. árslaunum úr landssjóði, og hefir hann á hendi, auk stjórnar kaupstaðarmálefna, dómstjórn í almennum lögreglumálum, lögreglustjórn, gjaldheimtu á skipagjöldum fyrir sýslumanninn í Eyjafjarðarsýslu í kaupstaðnum og önnur störf, er hreppstjórn er falin, alt gegn þeirri þóknun, sem þeim er ákveðin í lögum.

Nr. 30

22. nóv.

5. gr.

Málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af bæjarstjórn, og eru í henni lög-reglustjórinn og sex bæjarfulltrúar, kosnir af kaupstaðarbúum eftir lögum um kosningar til bæjarstjórna í kaupstöðum. Skilyrðin fyrir kosningarrjetti og kjörgengi eru hin sömu og nú gilda, eða síðar kunna að verða sett, um kjörgengi og kosningarrjett í málefnum kaupstaða og hreppsfjelaga. Tölu bæjarfulltrúa má stjórnarráðið breyta, ef þörf gerist, eftir tillögu bæjarstjórnar.

6. gr.

Lögreglustjórinn er sjálfkjörinn oddviti bæjarstjórnarinnar og hefir atkvæðisrjett á fundum. Hann hefir fyrir oddvitastarfið 500 kr. þóknun á ári úr bæjarsjóði.

7. gr.

Oddviti bæjarstjórnar hefir á hendi framkvæmd á ákvörðunum þeim, er bæjarstjórnin gerir, og í bæjarmálefnum yfir höfuð. Þó má bæjarstjórnin fela einum eða fleirum mönnum úr sínum flokki að framkvæma einstöku bæjarstörf, eftir reglum, er hún sjálf setur. Allir bæjarfulltrúar eru skyldir að taka að sjer þau sjerstöku bæjarstörf, sem bæjarstjórnin felur þeim.

8. gr.

Bæjarfulltrúarnir skulu kosnir til 6 ára. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta sinn, fara tveir frá að tveimur árum liðnum og svo ávalt tveir annaðhvort ár. Hverjir fari frá í fyrsta og annað skifti skal vera komið undir samkomulagi eða hlutkesti.

Ef einhver fulltrúi fer frá áður en 6 ár eru liðin frá kosningu hans, skal sem fyrst kjósa annan í hans stað, en aðeins fyrir þann tíma, er hinn átti eftir að vera.

9. gr.

Fulltrúakosning skal fara fram á virkum degi sem fyrst eftir nýár, nema þegar aukakosning þarf að fara fram. Í kjörstjórn eru lögreglustjóri og tveir fulltrúar, er bæjarstjórnin kýs til þess. Kjörstjórnin skal semja kjörskrá fyrir hver árslok, og gildir hún fyrir almanaksárið næsta á eftir, þótt aukakosning fari fram á því ári.

Kjörskráin skal liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis á hentugum stað um hálfan mánuð á undan kjördegi. Mótbárur gegn kjörskránni, að einhver sje oftalinna eða vantalinna, á að bera upp fyrir kjörstjórninni að minsta kosti þrem dögum á undan kjördegi, og leggur hún þá úrskurð sinn á málið.

10. gr.

Formaður kjörstjórnar skal boða stað og stund, er kosningar skulu fram

fara, að minsta kosti viku á undan kosningu, á þann hátt, sem þing eða fundir Nr. 30 eru alment boðaðir í kaupstaðnum.

22. nóv.

11. gr.

Hver sá, sem er kjörgengur, er skyldur að taka móti kosningu, nema hann sje sextugur að aldri, eða hann, vegna heilsubreysts eða annars, hafi sennilega ástæðu til að skorast undan kosningu. Kjörstjórnin sker úr þessu; en láti hann sjer ekki lynda úrskurð hennar, skal skjóta málinu til bæjarstjórnarinnar. Sá, sem hefir gegnt fulltrúastörfum 6 ár eða lengur, er eigi skyldur að takast á hendur þann starfa aftur fyr en eftir jafnlangan tíma og hann síðast var fulltrúi.

12. gr.

Sá, sem hefir eitthvað að kæra yfir kosningargerð þeirri, er fram hefir farið, eða yfir úrskurðum kjörstjórnarinnar, verður að bera mál sitt skriflega undir bæjarstjórnina innan viku eftir að kosning hefir fram farið. eigi umkvörtun hans að vera tekin til greina. Innan hálfis mánaðar frá því, að kæruskjalið var afhent bæjarstjórninni, leggur hún úrskurð sinn á málið, og skal áður leita um það álits kjörstjórnarinnar. Kæra má skriflega úrskurð bæjarstjórnarinnar fyrir stjórnarráðinu innan hálfis mánaðar frá því að úrskurðurinn var upp kveðinn. Þegar almennar kosningar hafa fram farið, fara bæjarfulltrúar þeir, er frá eiga að fara, þá fyrst úr bæjarstjórninni, er fullnaðarúrskurður er lagður á kærur þær, er fram kunna að hafa komið yfir hinni nýju kosningu.

13. gr.

Nú vill bæjarfulltrúi ganga úr bæjarstjórn áður en sá tími er liðinn sem hann er kosinn til, og skal bæjarstjórnin ákveða, hvort taka skuli beiðni hans til greina. Bæjarstjórnin ákveður enn fremur, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum vikið úr bæjarstjórninni um stund, sökum atvika, er svifta hann kjörgengi; hún áveður og, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum vikið úr bæjarstjórninni, af því hann hefir vanrækt eða færst undan að gera það, sem hann er skyldur til sem bæjarfulltrúi. Þó má sá, sem vikið er úr bæjarstjórn, kæra til stjórnarráðsins á þann hátt, sem segir í 11. gr.

14 gr.

Oddviti bæjarstjórnarinnar stýrir umræðum á fundum og sjer um, að það sem ályktað er, sje ritað í gerðabókina. Fundir bæjarstjórnarinnar skulu venjulega fara fram í heyranda hljóði. Þó má ræða einstök mál innan luktra dyra, þegar bæjarstjórnin ályktar það. Til þess að lögmæt ákvörðun sje gerð, verður, auk oddvita, að minsta kosti helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðafjöldi skal ávalt ráða. Sjeu jafnmörg atkæði með og móti, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar, og þá ræður hlutkesti. Það skal kunngert bæjarbúum, hvar og hvenær bæjarstjórnin heldur almenna fundi. Aukafundi má

Nr. 30 halda þegar oddvita þykir nauðsyn til bera, eða að minsta kosti helmingur 22. nóv. bæjarfulltrúa æskir þess. Oddviti skal á undan fundum, að svo miklu leyti, sem unt er, skýra bæjarfulltrúum frá því, hver málefni komi fyrir. Allir þeir bæjarfulltrúar, sem eru á fundi, skulu rita nöfn sín undir gerðabókina strax og bókun er lokið, og sjerhver í bæjarstjórninni á rjett á að fá ágreiningsatkvæði sitt stuttlega bókað. Bæjarstjórnin setur sjálf fundarskóp sín, en stjórnarráðið samþykkir þau.

15. gr.

Virðist lögreglustjóra, að einhver ákvöðun bæjarstjórnarinnar gangi út yfir valdsvið hennar, sje gagnstæð lögum eða skaðleg fyrir kaupstaðinn, eða miði til að færast undan skyldum þeim, er á kaupstaðnum hvíla, má hann fella ályktunina úr gildi að sinni, með því að rita álit sitt í gerðabókina. Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda stjórnarráðinu skýrslu, og leggur það úrkurð sinn á málið. Eftirrit af skýrslu lögreglustjóra skal jafnframt sent bæjarstjórninni, svo að hún geti gert athugasemdir sínar við hana áður en skýrslan fer til stjórnarráðsins.

16. gr.

Í öllum þeim málum, er snerta uppeldi og fræðslu barna, hefir formaður skólanefndarinnar sæti og atkvæði á fundum bæjarstjórnarinnar.

17. gr.

Bæjarstjórnin kys fjóra menn til að vera í byggingarnefnd fyrir kaupstaðinn ásamt lögreglustjóra; skulu tveir þessara manna kosnir úr flokki læjarfulltrúa.

18. gr.

Bæjarstjórnin kys 5 menn í hafnarnefnd samkvæmt hafnarlögum Siglufjarðar.

19. gr.

Bæjarstjórnin kys bæjargjaldkera og veitir honum árlega þóknun. Skal hann skyldur að hafa starf sitt á hendi að minsta kosti 3 ár, nema bæjarstjórnin taki lausnarbeiðni hans gilda fyr.

20. gr.

Bæjarstjórnin skipar sýslunarmenn bæjarins og veitir þeim lausn. Lögregluþjóna og næturverði skipar bæjarstjórnin eftir tillögu lögreglustjóra, en hann getur veitt þeim lausn án samþykkis bæjarfulltrúanna.

Endurskoðendur reikninga kaupstaðarins skulu vera tveir; eru þeir kosnir til þriggja ára í senn af kosningarbærum kaupstaðarbúum og á sama hátt og fulltrúarnir. Þeir hafa þóknun úr bæjarsjóði fyrir starfa sinn. Auk reikninga bæjarsjóðsins skal þeim og skylt að endurskoða alla reikninga þeirra sjóða og stofnana, er bæjarstjórnin hefir umsjón með.

22. gr.

Reikningsár kaupstaðarins er almanaksárið. Innan 1. dags októbermánaðar ár hvert skal bæjarstjórnin semja áætlun um tekjur og gjöld kaupstaðarins næsta ár. Í áætluninni skal tilgreina tekjur þær, sem til eru, til þess að borga með gjöldin, án þess að skattur sje lagður á bæjarbúa. Því, sem á vantar til að standa straum af bæjarþörfum, skal jafna niður á bæjarbúa eftir eignum og ástæðum. Áætlun þá, sem þannig er samin, skal bæjarstjórn ræða á tveim fundum með viku millibili. Við aðra umræðu skal bæjarstjórn íhuga áætlunina grein fyrir grein og greiða atkvæði um hverja grein fyrir sig. Skal áætlunin í þeirri mynd, sem bæjarstjórnin samþykkir hana, vera regla fyrir hæð bæjargjalda og fjárstjórn allri á næsta ári. — Áætlun þessa skal leggja fram innan 1. dags nóvembermánaðar, og skal hún vera öllum til sýnis í hálfan mánuð. Án samþykkis stjórnarráðsins má eigi nokkurt ár leggja hærri bæjargjöld samtals á bæjarbúa en sem svari meðaltali allra bæjargjalda þrjú síðustu árin, að fimtungi viðbættum.

23. gr.

Niðurfjöfnun eftir eignum og ástæðum nær til allra, sem hafa fast aðsetur í bænum eigi skemur en 3 mánuði; þeir skulu greiða þar fult gjald eftir öllum efnahag sínum, nema þeir á gjaldárinu hafi líka haft fast aðsetur annarsstaðar og galdið þar útsvar; þá skal frá ársútsvarinu draga tiltölulega við þann tíma, er þeir dvöldu annarsstaðar, þó ekki meira en þeir guldu þar. Ef rekin er í kaupstaðnum atvinna, sem talin er sjerstaklega arðsöm, svo sem verslun eða ein. hver kaupskapur, eða þilbátaútgerð, þá má leggja aukaútsvar á þá atvinnu, þótt ekki sje hún rekin nema 8 vikur og atvinnurekandinn eigi heimili annarsstaðar. Á hvalveiði, selveiði, síldveiði, á allskonar bræðslu og allskonar verksmiðjuíðnað, á atvinnu útlendra skipa við verkun á síld á höfninni, á ábúð á jörð eða jarðarhluta, á leiguliðaafnot af jörð, þótt engin ábúð fylgi, og lóðarafnot, sem einhvern arð gefa, má leggja útsvar, þótt sú atvinna sje rekin enn styttri tíma. Á kaupfjelög og pöntunarfjelög má leggja útsvar, ef þau hafa leyst borgarabréf og hafa sölubúð og vörur til sölu, svo sem hæfa þykir eftir árlegri veltu og arði í sölu-deild fjelagsins.

24. gr.

Fimm manna nefnd skal jafna niður gjöldum eftir eignum og ástæðum.

Nr. 30. Um kosningarjett og kjörgengi til niðurjöfnunarnefndar gildir hið sama, sem 22. nív. ákveðið er um kosningarrjett og kjörgengi til bæjarstjórnar, svo og um kosningaraðferðina; einnig um ályktanir hennar og atkvæðagreiðslu. Nefndarmenn skulu kosnir til 6 ára, og skal kosning fara fram í september eða októbermánuði. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skifti, fara tveir frá að þremur árum liðnum eftir samkomulagi eða hlutkesti. Síðan fara frá á hverjum þriggja ára fresti þrír og tveir nefndarmenn til skiftis. Enginn, sem er kjörgengur í bæjarstjórn, getur skorast undan að taka á móti kosningu í niðurjöfnunarnefndina. Þó má enginn samtímis sitja í niðurjöfnunarnefnd og bæjarstjórn. Hver sá, er verið hefir 6 ár eða lengur samfleytt í nefndinni, er undanþeginn starfa þessum jafnlangi og hann hefir síðast í henni verið.

25. gr.

Niðurjöfnunarnefndin jafnar niður hinum árlegu gjöldum í nóvembermánuði, samkvæmt áætluninni. Niðurjöfnunarskráin og skrá um gjöld bæjarins skal liggja öllum til sýnis á venjulegum, hentugum, áður auglýstum stað, hálfan mánuð fyrir árslok. Bæjarstjórnin getur ákveðið, að aukaniðurjöfnun skuli fram fara um mánaðamótin ágúst og september, og skulu gjöld þá lögð á þá, sem hafa flutt sig til kaupstaðarins eftir að aðalniðurjöfnun fór fram og gjaldskyldir eru, eða farnir verða burt áður en næsta aðalniðurjöfnun fer fram. Þessi aukaniðurjöfnun skal liggja öllum til sýnis í hálfan mánuð, svo sem aðalniðurjöfnun. — Heimilt er niðurjöfnunarnefnd að krefjast þess, að borgarar bæjarins sendi henni á þar til gerðum eyðublöðum, skýrslu um árstekjur sínar og aðrar upplýsingar um efni þeirra og ástæður. Skylt er nefndinni að halda þessum upplýsingum leyndum. Kæfur yfir niðurjöfnun skulu sendar niðurjöfnunarnefndinni skriflegar, innan hálf mánaðar frá því, að niðurjöfnunarskráin var til sýnis. Innan hálf mánaðar þar á eftir skal nefnd þessi skriflega skýra kærandanum frá, hvort og að hve miklu leyti krafa hans hafi verið tekin til greina. Ályktun þá, sem niðurjöfnunarnefndin hefir gert, má svo innan hálf mánaðar þar á eftir bera upp fyrir bæjarstjórninni, sem leggur fullnaðarúrskurð á málið innan hálf mánaðar. Kæfur, sem koma fram eftir hinn tiltekna tíma, verða ekki teknar til greina. Hverjum, sem gert er að greiða bæjargjald, er heimilt að kvarta yfir því, sem lagt hefir verið ekki að eins á sjálfan hann, heldur og á aðra á skránni, eða að einhverjum hafi verið slept. Ef kvartað er yfir gjaldi annars manns, eða að einhverjum hafi verið slept, skal þeim manni gefinn kostur á að segja álit sitt um það efni áður en úr þessu er skorið í niðurjöfnunarnefndinni eða bæjarstjórninni. Enginn getur, með því að bera sig upp um skattgjald sitt, komist hjá að greiða gjaldið á rjettum gjalddaga, en verði gjaldið lækkað, skal greiða aftur úr bæjarsjóði það, sem ofgildið er.

26. gr.

Ef ágreiningur verður milli Siglufjarðarkaupstaðar og einhvers annars

sveitar- eða bæjarfjelags um skifingu milli þeirra á skattgjaldi einhvers manns, Nr. 30.
sker stjórnarráðið úr því.

22. nóv.

27. gr.

Öll bæjargjöld eftir aðalniðurjöfnun skulu goldin að helmingi fyrir 1. febrúar og að helmingi fyrir 1. ágúst, en eftir aukaniðurjöfnun fyrir 1. október ár hvert, og ber bæjargjaldkera að innheimta þau, eins og líka allar aðrar tekjur kaupstaðarins. Sjeu gjöldin ekki greidd innan mánaðar frá gjalddaga, ber að taka þau lögtaki. Flytji gjaldskyldur maður sig alfarinn úr bænum fyrir nýár, fellur alt það gjald burt, sem lagt er á sjálfan hann fyrir það ár, sem í hönd fer. Sá, sem flytur sig úr kaupstaðnum einhvern tíma á árinu, er að eins gjaldskyldur til loka þess ársfjórðungs, er hann flytur sig. Sá, sem flytur sig inn í kaupstaðinn á árinu, og er settur á aukaniðurjöfnunarskrá, er gjaldskyldur frá þeim tíma, er hann fluttist inn.

28. gr.

Bæjarstjórn, og sjerstaklega lögreglustjóri, skal hafa nákvæmar gætur á fjárstjórn kaupstaðarins og sjá um, að tekjur bæjarsjóðs sjeu rjett heimilar og í tækan tíma; enn fremur gæta þess, að geymt sje, og eftir atvikum ávaxtað, fje bæjarins, þangað til á því þarf að halda til að borga útgjöld hans. Bæjarstjórnin öll skal hafa ábyrgð á innstæðum og öðrum eignum kaupstaðarins.

29. gr.

Gjaldkeri skal að minsta kosti einu sinni á hverjum ársfjórðungi gefa bæjarstjórninni ákveðna sjóðsskýrslu, er sýni, hvað goldist hefir í bæjarsjóð og úr honum, og hver er hinn handbæri peningaforði. Eigi má gjaldkeri borga neitt úr bæjarsjóði nema eftir ávísun bæjarstjórnar. Skulu allar ávísanir vera undirritaðar af lögreglustjóra, og sjeu þær yfir 100 krónur, þá einnig að minsta kosti af tveim bæjarfulltrúum.

30. gr.

Bæjarstjórnin er skyld að útvega og láta landsstjórninni eða hagstofunni í tje skýrslur þær, sem beðið er um, svo sem um fólkestal, skepnuhald, atvinnuvegi og annað ástand kaupstaðarins

31. gr.

Bæjarstjórnin má ekki, án samþykkis stjórnarráðsins, takast á hendur neina skuldbindingu til langframa, sem ekki hvílir beinlínis á henni samkvæmt lögum, ekki taka af innstæðufje kaupstaðarins, ekki selja nje veðsetja fasteignir hans nje kaupa neina nýja fasteign, ekki taka stærri lán, nje upp á lengri tíma en svo, að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem í hönd fer, nje heldur endurnýja slik lán eða fresta borgunartímanum.

Nr. 30.

22. nóv.

32. gr.

Þegar við lok hvers reikningsárs skal gjaldkeri semja reikning yfir tekjur og gjöld kaupstaðarins, svo og skýrslu um [eignir og skuldir í árslokin, og senda bæjarstjórninni fyrir lok janúarmánaðar. Lögreglustjóri lætur reikning þennan liggja öllum bæjarbúum til sýnis hálfan mánuð á vanalegum, hentugum, áður auglýstum stað. Reikningurinn sje því næst vandlega yfirfarinn af endurskoðendum kaupstaðarins, og skulu þeir hafa lokið rannsókn sinni innan mánaðar. Þegar gjaldkeri hefir svarað athugasemdum þeirra, en það skal hann hafa gert innan hálfis mánaðar, skal leggja reikninginn, ásamt athugasemdum endurskoðenda og svörum gjaldkera, fyrir bæjarstjórnina, sem leggur úrskurð sinn á reikninginn og veitir gjaldkera kvittun. Enginn má taka þátt í úrskurði á athugasemd, sem snertir þau bæjarstörf, sem honum hafa verið sjerstaklega falin á hendur. Nú vill reikningshaldari eða annar, sem hlut á að máli, eigi viðurkenna að úrskurður bæjarstjórnarinnar sje rjettur, enda leggi úrskurðurinn honum peningaábyrgð á hendur, og má hann halda málinu til dóms og laga. Þegar búið er að leggja úrskurð á bæjarreikninginn, getur bæjarstjórnin birt á prenti ágrip af honum, er lögreglustjóri semur, og skulu í því ágripi greind öll aðalatriðin í tekjum og gjöldum kaupstaðarins.

33. gr.

Innan loka septembermánaðar skal senda stjórnarráðinu reikning fyrir hið liðna reikningsár með athugasemdum endurskoðenda og úrskurðum bæjarstjórnarinnar. Komi það fram, að bæjarstjórnin hafi greitt ólögmet glöld, neitað að greiða þau gjöld, sem löglega hvila á kaupstaðnum, eða á annan hátt ranglega beitt valdi sínu, skal stjórnarráðið gera þær ráðstafanir, er með þarf; og ef naunsyn ber til, getur stjórnarráðið með lögsókn komið fram ábyrgð á hendur þeim bæjarfulltrúum, sem hafa átt þátt í þessum ályktunum.

34. gr.

Með byggingarsamþykkt, sem bæjarstjórnin semur fyrir kaupstaðinn og stjórnarráðið staðfestir, má fela byggingarnefnd að annast byggingarmálefni kaupstaðarins undir yfirstjórn bæjarstórnar. Í samþykktina má setja fyllri ákvæði um byggingarmálefni bæjarins en enn þá eru í lögum, ákveða sektir fyrir brot og setja reglur um greiðslu þess kostnaðar, sem af ákvæðum samþyktarinnar leiðir.

35. gr.

Hið fyrsta eftir að lög þessi öðlast gildi skal stofna slökkvilið á Sigluflirði. Allir bæjarbúar, sem til þess verða álitnir hæfir, eru skyldir til að mæta við slökkviliðsæfingar eftir boði bæjarstjórnar eða þess manns, sem bæjarstjórnin setur yfir slökkviliðið. Þegar eldsvoði kemur upp, skulu allir verkfærir karlmenn í bænum skyldir að koma til brunans og hlýða öllum fyrirskipunum

slökkviliðsstjóra eða aðstoðarmannna hans, er að því lúta að bjarga úr eldinum, Nr. 30. slökkva hann eða varna útbreiðslu hans. Bæjarstjórnin semur reglugerð fyrir 25. nóv. slökkviliðið, en stjórnarráðið staðfestir, og má ákveða sektir fyrir brot gegn ákvæðum reglugerðarinnar, og renna þær í bæjarsjóð. Með mál út af brotum gegn reglugerð þeirri skal farið sem almenn lögreglumál.

36. gr.

Bæjarstjórnin hefir alla yfirumsjón með vatnsleiðslu og rafleiðslu bæjarins, en falið getur hún sjerstökum mönnum eða sjerstökum nefndum alla nánari stjórn og umsjón stofnana þessara. Þurfi að taka vatn eða vatnsafl í landareign einstakra manna, skulu landeigendur skyldir til að láta í tje nægilegt vatn úr uppsprettum, ám og lækjum í landareign þeirra, þó svo, að þeir sjeu eigi með því sviftir nægilegu vatni til heimilisparfa fyrir þá sjálfa. Svo skal þeim og skylt að láta af hendi lóð og landsafnot til hvers kyns mannvirkja, er í þessu skyni þarf, þar með talið grjóttak, malartekja og torfrista, og að þola þær eignarkvaðir, óhagræði og takmörkun á afuotarjetti, sem slík mannvirki hafa í för með sjer, alt gegn því, að fult endurgjald komi fyrir Bætur fyrir jarðrask í óræktuðu landi skulu því að eins greiddar, að álitid verði að landeigandi bíði skaða við það. Verði ekki samkomulagi náð um bætur þessar, skal eignarnám fara fram samkvæmt lögum.

37. gr.

Stjórnarráðið gerir ráðstafanir til þess, að lög þessi komi til framkvæmda 20. maí næst eftir að þau eru staðfest af koungi, og telst fyrsta fjárhagsár kaupstaðarins frá fardögum til ársloka það ár.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 31.
22. nóv.

Lög

um

stækkun verslunarlóðarinnar í Ólafsfirði.

Vjer Christian hinn Tiundi af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta.
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Låenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

Takmörk verslunarlóðar í Ólafsvík skulu vera frá Brimnesi að austan og til Kotnefs að vestan, og taki lóðin á land upp 200 metra frá stórstramsfjöruborði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Nr. 32.
22. nóv.

um

mjólkursölu á Ísafirði

Vjer Christian hinn Tundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta.
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar er heimilað að setja ákvæði um alt, er lýtur að meðferð og gæðum rjóma og mjólkur, er selja á í kaupstaðnum, svo og um tölu og legu útsölastaða þeirra vörutegunda. Heimilt er henni og að ákveða, að enginn megí standa fyrir sölu til almennings á mjólk eða rjóma, nema hann hafi til þess leyfi heilbrigðisnefndar, enda geti hún svíft þann leyfinu, er það hefir fengið, ef ástæða þykir til.

2. gr.

Bæjarstjórn setur nauðsynlegar reglur um eftirlit með mjólkurmeðferð og sölu mjólkur og rjóma.

3. gr.

Meðan mjólkurskortur er í kaupstaðnum, er bæjarstjórn heimilt að banna sölu á mjólk eða rjóma til neyslu á sölustaðnum og veitingahúsum, svo og notkun mjólkur og rjóma til niðursuðu eða til sælgætis, sem gert er í brauðgerðarhúsum eða í sambandi við aðra atvinnu, til sölu handa almenníngi.

4. gr.

Þegar svo stendur á, sem í 3. gr. segir, er bæjarstjórninni og heimilt að setja reglur um úthlutun mjólkur, svo sem með mjólkurseðlum eða á annan hátt, eftir því sem henta þykir.

5. gr.

Rjett er bæjarstjórn að leggja sektir við, alt að 1000 krónum, fyrir brot

Nr. 32. á ákvæðum þeim, er hún setur samkvæmt 1.—4. gr. Renna þær sektir í 22. nðv. bæjarsjóð.

6. gr.

Mál út af brotum á ákvæðum þeim, sem bæjarstjórn setur samkvæmt 1.—4. gr., skulu sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

7. gr.

Ákvæði, er bæjarstjórn setur samkvæmt 1.—4. gr. laga þessara, liggja undir samþykki stjórnarráðsins.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Lög

Nr. 33.
22. nóv.]

um

dýrtíðaruppbót handa embættis- og sýslunarmönnum landssjóðs.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

Fyrst um sinn og meðan verðhækkun sú sem nú er á lífsnauðsynjum, stendur eða breytist ekki að verulegum mun, þannig að lífsnauðsynjar lækki í verði, veitir landssjóður dýrtíðaruppbót á launum og eftirlaunum, eftir því sem segir í lögum þessum.

Dýrtíðaruppbót veitist með þeim undantekningum, sem greinir í lögum þessum:

1. Embættismönnum landsins, hvort sem þeir eru konunglegir embættismenn eða skipaðir af ráðherra, og veitist að eins af föstum embættislaunum þeirra, greiddum úr landssjóði, sbr. þó 4. tölul.

2. Þeim, er eftirlauna eða styrktarfjár njóta samkvæmt eftirlaunalögum eða fjárlögum (18. gr.), svo og þeim, er biðlaun hafa.

Dýrtíðaruppbót af eftirlaunum og styrktarfje veitist að eins af þeirri upphæð, sem greidd er úr landssjóði.

3. Sýslunarmönnum landsins, sem störf hafa í þarfir landsins að aðalatvinnuvegi. Hafi þeir fleiri störf en eitt á hendi í landsins þarfir, greiðist dýrtíðaruppbótin að eins af launum fyrir það starfið, sem telja má aðalstarf sýslunarmannsins.

4. Prestum, hvort sem þeir njóta launa samkvæmt lögum nr. 46, 16. nóv. 1907, og lögum nr. 49, 11. júlí 1911, eða eldri lögum. Nær dýrtíðaruppbótin til fastra launa, sem greidd eru úr landssjóði eða prestlaunasjóði, og sóknargjalda presta eftir eldri lögum. Þó skal jafnan draga frá dýrtíðaruppbót presta, sem hafa ábúð á kirkjuförð og afgjald hennar er metið til fasts

Nr. 33. peningagjalds upp í laun þeirra, sama hundraðshluta af gjaldinu, eins og
22. nív. dýrtíðaruppbótin er reiknuð eftir.

5. Landsfjehirði og starfsmönnum hans og skrifstofustjóra Alþingis, svo og öllum starfsmönnum Landsbókasafnsins. Svo heimilast og stjórn Landsbankans að greiða bókara og fjehirði bankans dýrtíðaruppbót eftir lögum þessum.
6. Öllum föstum kennurum við fasta skóla, jafnvel þótt þeir falli eigi undir neinn hinna framantöldu flokka, ef kensla verður að teljast aðalstarf þeirra, svo og stundakennurum landsskólanna. Enn fremur þeim tveimur aðalmönnum, sem vinna að samningu íslensku orðabókarinnar.

Einhleypir menn, sem ekki hafa dúk og disk, fá enga dýrtíðaruppbót ef árslaun þeirra nema 3000 kr. eða meiru. Ef laun þeirra eru lægri fá þeir tvo þriðju hluta þeirrar uppbótar, sem ræðir um í 2. gr.

Þeir, sem hafa frá 2375 kr. til 3000 kr. á ári, fá dýrtíðaruppbót þannig, að launin og uppbótin samanlögð verði 3000 kr.

Auk dýrtíðaruppbótar þeirrar, sem talin er í 2. gr., fær dómstjórinn í landsyfrrjettinum sjerstaklega 500 kr. í dýrtíðaruppbót.

2. gr.

Dýrtíðaruppbótin reiknast af laununum sem hjer segir:

- a. Af fyrstu þúsund krónunum eða minna 60 %.
- b. Af því, sem þar er fram yfir upp í 2000 kr., skulu þeir, sem hafa undir 4500 kr. árslaun, fá 30 %, en þeir, sem hafa frá 4500 kr. til 4800 kr. fá dýrtíðaruppbót af öðru þúsundinu þannig, að launin og uppbótin samanlögð verði 5400 kr.
- c. Af því sem fram yfir er 2000 kr. upp að 3500 kr., greiðist 10 %.

Hjeraðslæknar og aðstoðarlæknar fá sjer í lagi 60 % dýrtíðaruppbót af aukatekjum sínum og þingmenn 40 %, uppbót á daglegri þóknun þeirra, og nær hvorttveggja til alls ársins 1918.

3. gr.

Nú hefir sá, er nýtur dýrtíðaruppbótar samkv. 1. og 2. gr, börn eða foreldri á skylduframfæri, enda geta eigi slíkir framfæringar hans unnið að fullu fyrir framfæri sínu, og skal þá bæta við dýrtíðaruppbót hans 50 kr. fyrir hvern framfæring, hafi framfærslumaður ekki 4000 kr. í árslaun eða þar yfir.

4. gr.

Nr. 33.

22. nóv.

Landsstjórninni veitist heimild til að verja, eftir tillögum póstmeistara, allt að 25000 kr. á ári úr landssjóði til dýrtíðaruppbótar handa póstum.

5. gr.

Dýrtíðaruppbótin greiðist árlega í tvennu lagi eftir á fyrir hverja 6 mánuði.

6. gr.

Stjórnarráðið úrskurðar um öll vafaatriði út af lögum þessum og verða þau eigi borin undir dómstólana.

7. gr.

Lög þessi gilda frá 1. júlí 1918 og falla frá sama tíma úr gildi lög nr. 59, 26. okt 1917, um dýrtíðaruppbót handa embættis- og sýslunarmönnum landssjóðs.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sigurður Jónsson.

Nr. 34
22. nóv.

Lög

um

skemtanaskatt.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með reglugerð, sem bæjarstjórn eða hreppsnefnd semur og dómsmálaráðherra staðfestir, skal heimilt að leggja skatt á skemtanið fyrir almenning, sem aðganga er seld að. Undantekningar frá skattgreiðslu veitir bæjarstjórn eða hreppsnefnd, er sjerstakar ástæður mæla með því, t. d. fyrir skemtanið, sem haldnar eru í góðgerðaskyni eða fræðslu, til að halda uppi listum o. s. frv.

2. gr.

Skattur sá, er í 1. gr. getur, má vera mishár, eftir því hver skemtunin er, en aldrei má hann hærri vera en 20% af aðgöngueyri á skemtun hverja. Skatturinn rennur í bæjar- eða sveitarsjóð, og skal ákveðið í reglugerð þeirri, er um getur í 1. gr., hvernig skattinum skuli varið.

3. gr.

Í reglugerðum þeim, sem í 1. gr. segir, skal kveðið á um tilhögun skattsins, innheimtu og annað, sem þar að lýtur.

4. gr.

Brot gegn reglugerðum þeim, sem settar verða samkvæmt lögum þessum

varða sektum, allt að 1000 krónum, og skal fara með mál, sem rísa út af þeim, Nr. 34.
sem opinber lögreglumál. 22. nóv.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalluborg 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Nr. 35.

22. nóv.

Auglýsing

um

um breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands 9. okt. 1912.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefir Hans hátign konunginum í dag allra mildilegast þóknast að staðfesta eftirfylgjandi

Breyting á reglugjörð fyrir Háskóla Íslands

9. október 1912.

1. 27. gr. Við 2. a. bætist: Og skulu af þessum ritum að minsta kosti eitt af samstofna guðspjöllunum, Jóhannesar guðspjalli, 2 af höfuðbrjefum Páls og fyrra Pjetursbrjef lesin og útskýrð eftir gríska frumtextanum.

Eftir 5. b. bætist við:

6. Í almennri trúarbragðafræði, að svo miklu leyti sem kenslukraftar leyfa:

- a. almennri trúarbragðasögu.
- b. trúarheimspeki.
- c. trúarlífssálarfræði.

2. 47. gr. Greinin byrji svo: Áður en kandidat segir sig til embættisprófs, skal hann hafa lokið prófi í grísku. Svo skal hann og sýna vottorð um, að hann hafi fært sjer í nyt kenslu þá, sem veitt er í almennri trúarbragðafræði, meðan ekki er prófað í henni sjerstaklega við embættisprófið.

Eftir VI. bætist við:

VII. Í almennri trúarbragðafræði, þegar deildin ákveður. Á eftir «bæði skriflegt og munnlegt» komi: Í V. og VI. verklegt, en í VII. að eins munnlegt.

Í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 18. nóv. 1918.

Jón Magnússon.

Björn Þórðarson
settur.

Auglýsing

um

breyting á og viðauka við reglugjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild hins almenna mentaskóla í Reykjavík, 13. mars 1908.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefir Hans hátign konunginum, í dag, allramildilegast þóknast að staðfesta eftirfylgjandi

**breyting á og viðauka við
reglugjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild
hins almenna mentaskóla í Reykjavík,
13. mars 1908:**

Við 13. gr. 1. málsgrein bætist:

Þó má meðaleinkunnin í þeim námsgreinum, sem nefndar eru í 8. gr. prófreglugjörðar fyrir gagnfræðadeild hins almenna mentaskóla í Reykjavík frá 18. apríl 1907 og 8. gr. prófreglugjörðar fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri frá 14. febrúar 1908, eigi vera lægri en 4, og einkunn í íslenskum stíl eigi lægri en 4, og í enskum og dönskum stíl eigi lægri en 2.

Í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins 18. nóvember 1918.

Jón Magnússon.

Björn Þórðarson
settur,

Nr. 37.
22. nóv.

Lög

um

sjerstakar dómþinghár í Skarðs- og Klofningshreppum.

Vjer Christian hinn Tiundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Skarðshreppur og Klofningshreppur í Dalasýslu skulu vera sjerstakar
dómþinghár, og skulu þingstaðirnir vera að Skarði og Dagverðarnesi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon

Bráðabirgðalög

Nr. 38.
80. nív.

um

heimild fyrir landsstjórnina til að leyfa Íslandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóvember 1905.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands um, að hinar sjerstaklegu fjárhagslegu ástæður, sem gjörðu það nauðsynlegt, að setja lög nr. 81, 14. nív. 1917, sjeu enn þá fyrir hendi, þá teljum Vjer það brýna nauðsyn, að gefa út bráðabirgðalög samkvæmt 6. gr. stjórnarskrárinnar, er veiti landsstjórninni heimild til að leyfa Íslandsbanka að auka seðlaupphæð þá, er bankinn má gefa út samkvæmt 4. gr. laga nr. 66, 10. nóvember 1905.

Því bjóðum Vjer og skipum þannig:

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að auka seðlaupphæð þá, er Íslandsbanki má gefa út samkvæmt lögum nr. 66, 10. nív. 1905, 4. gr., svo sem viðskiftaþörfin krefur að dómi landsstjórnarinnar. Þessa viðbót við seðlaútgáfuna má þó því að eins leyfa, að

1. að minsta kosti helmingur forðans til tryggingar seðlaupphæð þeirri, sem úti er í hvert skifti og fer fram úr $2\frac{1}{2}$ miljón króna, sje málmforði, samkvæmt 5. gr. nefndra laga.
2. bankinn við lok hvers mánaðar greiði vexti, 2% á ári, af upphæð þeirri, er seðlaupphæð sú, sem úti er í mánaðarlok, fer fram úr $2\frac{1}{2}$ miljón króna og málmforðinn nægir ekki til.
3. bankinn greiði ókeypis og eftir þörfum í Reykjavík, samkvæmt brjefi eða simskeyti, fjárhæðir, sem Landsbankinn borgar inn í reikning Íslandsbanka við viðskiftabanka hans í Kaupmannahöfn, og flytji á sama

Nr. 38.
30. nóv.

hátt og ókeypis það fje, sem Landsbankinn þarf að flytja frá Reykjavík til Kaupmannahafnar, að svo miklu leyti, sem innieign Íslandsbanka þar leyfir.

2. gr.

Bankanum er skylt, að viðlögðum missi seðlaútgáfurjettar síns, að innleysa alla þá seðla, er hann hefir gefið út samkvæmt lögum þessum, jafnskjótt sem landsstjórnin eða löggjafarvaldið krefst þess, og með þeim fyrirvara, er settur verður.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. desember 1918 og gilda til 1. september 1919.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 30. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Dansk-íslensk sambandslög.

Nr. 39.
30. nóv.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi Íslendinga og Ríkisþing Dana hafa fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru.

I.

1. gr.

Danmörk og Ísland eru frjáls og fullvalda ríki, í sambandi um einn og sama konung og um samning þann, er felst í þessum sambandslögum.
Nöfn beggja ríkja eru tekin í heiti konungs.

2. gr.

Skipun konungserfða er sú, er segir í 1. og 2. gr. konungserfðalaga frá 31. júlí 1853. Konungserfðum má ekki breyta, nema samþykki beggja ríkja komi til.

3. gr.

Ákvæði þau, er gilda nú í Danmörku um trúarbrögð konungs og lögræði, svo og um meðferð konungsvalds þegar konungur er sjúkur, ólögráður eða staddur utan beggja ríkjanna, skulu einnig gilda á Íslandi.

4. gr.

Konungur getur ekki verið þjóðhöfðingi í öðrum löndum án samþykkis Ríkisþings Danmerkur og Alþings Íslands.

5. gr.

Hvort ríki fyrir sig setur ákvæði um greiðslu af ríkisfje til konungs og konungsettar.

II.

6. gr.

Danskir ríkisborgarar njóta að öllu leyti sama rjettar á Íslandi sem íslenskir ríkisborgarar fæddir þar, og gagnkvæmt.

Ríkisborgarar hvors lands eru undanþegnir herskyldu í hinu.

Bæði danskir og íslenskir ríkisborgarar hafa að jöfnu, hvar sem þeir eru búsettir, frjálsa heimild til fiskiveiða innan landhelgi hvors ríkis.

Dönsk skip njóta á Íslandi sömu rjettinda sem íslensk skip, og gagnkvæmt.

Danskar og íslenskar afurðir og afrek skulu gagnkvæmlega eigi að neinu leyti sæta óhagkvæmari kjörum en nokkurs annars lands.

III.

7. gr.

Danmörk fer með utanríkismál Íslands í umboði þess.

Í utanríkisstjórnarráðinu skal skipa eftir ósk íslensku stjórnarinnar og í samráði við hana trúnaðarmann, er hafi þekkingu á íslenskum högum, til þess að starfa að íslenskum málum.

Nú er einhversstaðar enginn sendiherra eða sendiræðismaður, og skal þá skipa hann eftir ósk íslensku stjórnarinnar og í samráði við hana, enda greiði Ísland kostnaðinn. Með sömu skilyrðum skal skipa ráðunauta með þekkingu á íslenskum högum við sendisveitir og ræðismannaembætti þau, sem nú eru. Ef stjórn Íslands kys að senda úr landi sendimenn á sinn kostnað, til þess að semja um sjerstök íslensk málefni, má það verða í samráði við utanríkisráðherra.

Samningar þeir, sem þegar eru gerðir milli Danmerkur og annara ríkja og birtir, og Ísland varða, gilda og þar. Ríkjasamningar þeir, sem Danmörk gerir eftir að sambandslög þessi hafa náð staðfestingu, skuldbinda ekki Ísland, nema samþykki rjettra íslenskra stjórnvalda komi til.

8. gr.

Danmörk hefir á hendi gæslu fiskiveiða í íslenskri landhelgi undir dönskum fána, þar til Ísland kynni að ákveða að taka hana í sínar hendur, að öllu eða nokkru leyti, á sinn kostnað.

9. gr.

Myntskipun sú, sem hingað til hefir gilt í báðum ríkjum, skal vera áfram í gildi meðan myntsamband Norðurlanda helst.

Ef Ísland kynni að óska að stofna eigin peningasláttu, verður að semja við Svíþjóð og Noreg um það, hvort mynt sú, sem slegin er á Íslandi, skuli vera viðurkendur löglegur gjaldeyrir í þessum löndum.

10. gr.

Nr. 39.
30. nóv.

Hæstirjettur Danmerkur hefir á hendi æðsta dómssvald í íslenskum málum, þar til Ísland kynni að ákveða að stofna æðsta dómstól í landinu sjálfu. En þangað til skal skipa Íslending í eitt dómarasæti í hæstarjetti, og kemur það ákvæði til framkvæmda þegar sæti losnar næst í dóminum.

11. gr.

Að því leyti, sem ekki er ákveðið að framan um hlutdeild Íslands í kostnaði þeim, sem leiðir af meðferð mála þeirra, sem ræðir um í þessum kafla, skal hún ákveðin eftir samningi milli stjórna beggja landa.

IV.

12. gr.

Öðrum málum en þeim, sem að framan eru nefnd, en varða bæði Danmörk og Ísland, svo sem samgöngumálum, verslunar- og tollmálum, siglingum, póstmálum, síma- og loftskreytasambandi, dómgæslu, máli og vigt og fjárhagsmálum, skal skipa með samningum, gerðum af þar til bærum stjórnvöldum beggja ríkja.

13. gr.

Fjárhæð sú, að upphæð 60000 kr., sem ríkissjóður Danmerkur hefir undanfarið árlega greitt Íslandi, og kostnaður ríkissjóðs Danmerkur af skrifstofu stjórnarráðs Íslands í Kaupmannahöfn, fellur niður.

Sömuleiðis eru afnumin forrjettindi íslenskra námsmanna til hlunninda við Kaupmannahafnarháskóla.

14. gr.

Ríkissjóður Danmerkur greiðir 2 miljónir króna, og skal stofna af þeim tvo sjóði, hvorn að upphæð 1 miljón króna, í því skyni að efla andlegt samband milli Danmerkur og Íslands, styðja íslenskar vísindarannsóknir og aðra vísindastarfsemi og styrkja íslenska námsmenn. Annar þessara sjóða er lagður til háskólans í Reykjavík, en hinn til háskólans í Kaupmannahöfn.

Nánari fyriræli um stjórn og starfsemi sjóðanna setur konungur eftir tillögum stjórnar hvors lands, að fengnu áliti háskóla þess.

15. gr.

Hvort land fyrir sig ákveður, hvernig hagsmuna þess sjálfs og þegna þess skuli nánar gætt í hinu landinu,

16. gr.

Stofna skal dansk-íslenska ráðgjafarnefnd, sem í eru að minsta kosti 6 menn, annar helmingur kosinn af Ríkisþingi Danmerkur og hinn helmingurinn af Alþingi Íslands.

Sjerhvert lagafrumvarp, sem varðar nánari meðferð mála þeirra, er um ræðir í sambandslögum þessum, og lagafrumvörp um sjermál annarshvors ríkisins, sem einnig varða hitt ríkið og stöðu og rjettindi þegna þess, skal hlutaðeigandi stjórnarráð leggja fyrir nefndina til álita áður en þau eru lögð fyrir Ríkisþingi eða Alþingi, nema það sje sjerstaklega miklum vandkvæðum bundið. Nefndinni ber að gera tillögur um breytingar á þeim frumvarpsákvæðum, sem hún telur koma í bága við hagsmuni annarshvors ríkisins eða þegna þess.

Nefndin hefir enn fremur það hlutverk, annaðhvort eftir tilmælum stjórnanna eða af eigin hvötum, að undirbúa samning lagafrumvarpa, er miða að samvinnu milli ríkjanna og samræmi í löggjöf þeirra, og að taka þátt í samvinnu um sameiginlega löggjöf á Norðurlöndum.

Nánari fyrirmæli um tilhögun og starfsemi nefndarinnar setur konungur eftir tillögum frá stjórnnum beggja landa.

17. gr.

Nú ris ágreiningur um skilning á ákvæðum sambandslaga þessara, sem stjórnirnar geta ekki jafnað með sjer, og skal þá skjóta málinu til gerðardóms 4 manna, og kýs æðsti dómstóll hvors lands sinn helming þeirra hvor. Gerðardómur þessi sker úr ágreiningnum og ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, skulu úrslitin falin oddamanni, sem sænska og norska stjórnin á vixl eru beðnar að skipa.

VI.

18. gr.

Eftir árslok 1940 getur Ríkisþing og Alþingi hvort fyrir sig hve nær sem er krafist, að byrjað verði á samningum um endurskoðun laga þessara.

Nú er nýr samningur ekki gerður innan 3 ára frá því að krafan kom fram, og getur þá Ríkisþingið eða Alþingi hvort fyrir sig samþykkt, að samningur sá, sem felst í þessum lögum, sje úr gildi feldur. Til þess að ályktun þessi sje gild, verða að minsta kosti $\frac{2}{3}$ þingmanna annaðhvort í hvorri deild Ríkisþingsins eða í sameinuðu Alþingi að hafa greitt atkvæði með henni, og hún síðan vera samþykkt við atkvæðagreiðslu kjósenda þeirra, sem atkvæðisrjett hafa við almennar kosningar til löggjafarþings landsins. Ef það kemur í ljós við slíka atkvæðagreiðslu, að $\frac{3}{4}$ atkvæðisþærra kjósenda að minsta kosti hafi tekið þátt í

atkvæðagreiðslunni og að minsta kosti $\frac{3}{4}$ greiddra atkvæða hafi verið með samn- Nr. 39.
ingsslitum, þá er samningurinn fallinn úr gildi. 30. nóv.

VII.

19. gr.

Danmörk tilkynnir erlendum ríkjum, að hún samkvæmt efni þessara sambandslaga hafi viðurkent Ísland fullvalda ríki, og tilkynnir jafnframt, að Ísland lýsi yfir ævarandi hlutleysi sínu og að það hafi engan gunnfána.

20 gr.

Sambandslög þessi ganga í gildi 1. desember 1918.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 30. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Nr. 40
30. nóv.

Konungsúrskurður,

er fellir úr gildi konungsúrskurð 19. júní 1915, um uppburð laga og mikilvægra stjórnarráðstafana fyrir konungi

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands höfum Vjer allramildilegast úrskurðað þannig:

Frá 1. desember þ. á. er úr gildi numinn allrahæstur úrskurður 19. júní 1915, um að lög og mikilvægar stjórnarráðstafanir skuli bera upp fyrir konungi í rikisráðinu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 30. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

Konungsúrskurður

Nr. 41
30. nóv.

um

fánann

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands höfum Vjer allramildilegast úrskurðað þannig:

Gerð fána Íslands er ákveðin þannig: Heiðblár (ultramarine-blár) með hvítum krossi og hárauðum krossi innan í hvíta krossinum. Armar krossanna skulu ná alveg út í jaðra fánans á alla 4 vegu. Breidd krossmarksins alls skal vera $\frac{2}{9}$ af breidd alls fánans, en rauði krossinn helmingi mjórri, $\frac{1}{9}$ af breidd fánans. Reitirnir við stöngina skulu vera rjetthyrndir ferhyrningar og allar hliðar þeirra jafustórar; ytri reitirnir skulu vera jafnbreiðir stangarreitunum, en helmingi lengri. Hlutfallið milli breiddar fánans og lengdar hans verður sem 18:25.

Stjórnin og opinberar stofnanir skulu nota fánann klofinn að framan.

Nánari ákvæði um notkun klofna fánans verða sett með sjerstökum konungsúrskurði.

Úrskurður þessi öðlast gildi 1. desember 1918 og eru allrahæstir úrskurðir 22. nóv. 1913 og 19. júní 1915 um sjerstakan íslenskan fána jafnframt úr gildi gengnir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 30. nóvember 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon,

Nr. 42
30. nóv.

Bráðabirgðalög

um

breyting á löggjöfinni um skrásetning skipa.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands um nauðsyn á því að gjöra breytingu á löggjöfinni um skrásetning skipa, til þess að hún sje í samræmi við hin dansk-íslensku sambandslög, verðum Vjer að telja brýna nauðsyn á því að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 6. gr. stjórnarskrárinnar, um breyting á löggjöfinni um skrásetning skipa.

Því þjóðum Vjer svo og skipum:

1. gr.

Síðasti liður í 2. gr. laga nr. 31, 13. desember 1895 um skrásetning skipa orðist svo:

Ekkert íslenskt skip má hjer eftir hafa neinn annan fána fyrir þjóðfána en hinn íslenska fána.

Í stað orðanna »dansk flagg« annarstaðar í lögunum komi »íslenskan fána«.

2. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherrann setur ákvæði þau, sem nauðsynleg eru, til að skift verði um þjóðernis- og skrásetningarskirteini þau, er hingað til hafa verið í gildi, með nýjum skirteinum, sem bera með sjer íslenskt þjóðerni skipsins.

3. gr.

Lög nr. 50, 30. nóvember 1914 eru úr gildi numin.

4. gr.

Nr. 42

Lög þessi öðlast gildi 1. desember 1918; atvinnu- og samgöngumálaráð. 30. nóv.
herrann getur þó veitt undanþágu frá ákvæðum þeirra.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. nóv. 1918.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

